

CZĘŚĆ I - OGÓLNA

1. DANE OGÓLNE

TEMAT.

Adaptacja i przebudowa pomieszczeń niskiego parteru budynku Sanatorium nr 1 „DOM ZDROJOWY” pod potrzeby Działu Rehabilitacji Ruchowej.

Skrzydło budynku objętego opracowaniem stanowi część obiektu. Projektowana przebudowa obejmuje zagospodarowanie obecnie nieużytkowanych pomieszczeń przyziemia budynku, przy wewnętrznym ciągu komunikacyjnym od strony ulicy Ratuszowej.

LOKALIZACJA.

58-310 Szczawno Zdrój ul. Kolejowa nr 14, Powiat wałbrzyski, gmina Szczawno Zdrój.
Działka nr 533. Arkusz mapy - AM5. Powiat Wałbrzych.

OBIEKT.

Budynek Sanatorium nr 1 „DOM ZDROJOWY”.

OGÓLNE PARAMETRY OBSZARU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM.

Powierzchnia objęta opracowaniem : 904,31 m²

Kubatura objęta opracowaniem: 2.712,93 m³

INWESTOR.

Uzdrowisko Szczawno - Jedlina S.A. 58-310 Szczawno Zdrój ul. Ratuszowa 1.

2. PODSTAWY MERYTORYCZNE OPRACOWANIA

Dokumentację architektoniczno-budowlaną sporządzono zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2006r. Nr 156, poz. 1118) oraz na podstawie:

- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 marca 2009 r. zmieniające Rozp. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2009r. Nr 56, poz. 461).
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2002 r. Nr.75, poz. 690) z późn.zmianami.
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U.2003 Nr 120, poz. 1133);
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r.w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego, (Dz.U.2004 Nr 202, poz.2072);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719).
- Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. nr 119, poz. 998).
- Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229).
- Dyrektywy Rady Europejskiej 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych,
- Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92 poz.881 z dnia 30.04.2004r.
- Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów BHP z dnia 26 września 1997r. (tekst jednolity, Dz. U. 2003 Nr 169, poz. 1650);
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. Z 2003r. Nr 120, poz. 1126)
- Warunków wynikających z przepisów technicznych i zasad rzetelnej wiedzy technicznej, ustalonych zwyczajami i należytą starannością.

3. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

PRZEDMIOT OPRACOWANIA.

Wielobranżowy projekt budowlany adaptacji i przebudowy pomieszczeń niskiego parteru budynku Sanatorium nr 1 „DOM ZDROJOWY”, pod potrzeby Działu Rehabilitacji Ruchowej wraz z zakresem prac budowlanych koniecznych do wykonania. Uzupełnieniem zewnętrznych prac modernizacyjnych, jest zmiana okolic wejścia głównego budynku - budowa pochylni dla osób niepełnosprawnych w tym poruszających się na wózkach.

Projekt budowlany posiada stopień szczegółowości i zakres rzeczowy zgodny z właściwymi przepisami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. Nr 120, poz.1133) i służy procedurze uzyskania pozwolenia na budowę. Jest zgodny z obowiązującymi przepisami: Normą PN-ISO 9836:1997 „Własności użytkowe w budownictwie - określenie wskaźników powierzchniowych i kubaturowych” oraz Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 10 listopada 2006 r. w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. nr 213, poz. 1568). Spełnia stosowne wymogi formalne, wytyczne inwestorskie oraz inne, obowiązujące ustalenia i opinie administracyjne oraz przepisy prawne.

Uzgodnienia rzeczoznawcy do spraw sanitarnych, BHP i p/poż. znajdują się na rzucie parteru części architektonicznej.

Zgodnie z art. 50 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - projektowane zamierzenie nie wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Zatwierdzony projekt budowlany wraz z prawomocną decyzją o pozwoleniu na budowę stanowią podstawę do rozpoczęcia robót budowlanych związanych z realizacją inwestycji.

CEL OPRACOWANIA.

Dostosowanie pomieszczeń do aktualnych potrzeb inwestora i wynikających z tego faktu wymagań określonych warunkami technicznymi i przepisami prawa budowlanego w zakresie bezpieczeństwa użytkowania i właściwej eksploatacji a w szczególności do aktualnych wymogów BHP, sanitarno-higienicznych i bezpieczeństwa pożarowego obiektu (w części objętej projektem).

Zamierzeniem inwestora jest przebudowa pomieszczeń w celu powiększenia bazy rehabilitacyjnej i odnowy biologicznej. Zamierzenie należy traktować, jako związane bezpośrednio z istniejącą funkcją. Projektowana przebudowa zapewni, zgodnie z wymogami dla obiektów użyteczności publicznej, usunięcie barier architektonicznych i umożliwi dostęp do obiektu osobom niepełnosprawnym, w tym poruszających się na wózkach.

ZAKRES OPRACOWANIA.

Określony projektem zakres robót zwiększa komfort i standard pomieszczeń. Projektowane zmiany w ramach opracowania projektowego mają charakter głównie remontowy. Szczegółowe określenia zakresu opracowania znajduje się w załączniku graficznym projektu zagospodarowania terenu.

Opracowanie obejmuje rozwiązania architektoniczne oraz branżowe niezbędne dla wykonania inwestycji.

[1]. Branża budowlana – roboty wewnętrzne:

- rozbiórka ścian i ścianek działowych,
- rozbiórka sufitów podwieszanych gr.8 cm zbrojonych prętami stalowymi,
- rozbiórka sufitów podwieszanych systemowych z płyt z włókien mineralnych na ruszcie metalowym,
- wykucie otworów drzwiowych w ścianach wewnętrznych,
- wykonanie nadproży z belek stalowych,
- wykonanie nowych ścianek działowych murowanych oraz z płyt GK,
- wykonanie zabudowy z płyt GK,
- wymiana podkładów i posadzek,
- wyłożenie posadzek płytkami i panelami,
- wymiana tynków wewnętrznych do wysokości 1,50 m na tynki renowacyjne,
- wykonanie napraw tynku i gładzi z zaprawy wapiennej,
- wykonanie przeszklonych ścianek drewnianych z drzwiami,
- wykonanie sufitów podwieszanych,

- wymiana stolarki drzwiowej wewnętrznej,
- renowacja istniejącej stolarki drzwiowej zewnętrznej,
- częściowa wymiana stolarki okiennej (część okien została wymieniona wcześniej),
- wyłożenie ścian w pomieszczeniach sanitarnych glazurą ścienną,
- malowanie ścian.

[2]. Branża budowlana – roboty zewnętrzne:

- przebudowa schodów zewnętrznych i wykonanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych,
- wykonanie ciągu pieszo-jezdnego NPS,
- rekultywacja terenów zielonych otoczenia.

[3]. Branża instalacyjna:

- wymiana i modernizacja instalacji centralnego ogrzewania,
- wykonanie nowej i modernizacja istniejącej instalacji wody zimnej,
- wykonanie nowej i modernizacja istniejącej instalacji ciepłej wody użytkowej i cyrkulacji,
- wykonanie instalacji kanalizacyjnej wewnętrznej,
- wykonanie instalacji wentylacji mechanicznej,
- wykonanie nowej i modernizacja istniejącej wewnętrznej instalacji elektrycznej.

4. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Inwentaryzacja budowlana do celów projektowych w obszarze opracowania.
- Rozpoznanie wielobranżowe, wykonane przez jednostkę projektową podczas wizji lokalnej.
- Ocena stanu technicznego budynku w obszarze opracowania,
- Koncepcja przebudowy w obszarze opracowania, uzgodniona z Inwestorem.

5. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

- Mapa zasadnicza sytuacyjna do celów opiniodawczych w skali 1 : 500;
- Ustalenia z Inwestorem dotyczące programu przestrzenno-funkcjonalnego.
- Informacje uzyskane od użytkownika obiektu na podstawie, których ustalono dane o warunkach i sposobie eksploatacji obiektu i poszczególnych jego fragmentów.

6. POMIARY, BADANIA, MATERIAŁY ARCHIWALNE

Do pomiarów użyto dalmierza laserowego, taśmy mierniczej. Brak dokumentacji archiwalnej.

CZĘŚĆ II - PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Projektowane zamierzenie nie powoduje zmiany sposobu zagospodarowania terenu i nie powoduje zmian funkcjonalnych, programowych, oraz parametrów technicznych takich jak powierzchnia zabudowy, kubatura budynku. Nie ulega zmianie sposób użytkowania budynku ani zagospodarowanie terenu. Nie ulegają zmianie warunki ochrony pożarowej.

1. ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Projektowane prace realizowane będą w budynku sanatorium „DOM ZDROJOWY”, zlokalizowanym w centrum miasta w strefie ochrony A miasta Szczawno Zdrój. Strefa podlega rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów rozplanowania istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru i skali nowej zabudowy. Budynek powstał w okresie, gdy nie obowiązywały przepisy dotyczące zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z obiektu przez osoby niepełnosprawne, w szczególności poruszające się na wózkach inwalidzkich. Budynek wolnostojący usytuowany na działce położonej w mieszkaniowej zabudowie miejskiej wielorodzinnej i jednorodzinnej, przy ulicy Kolejowej, z dojazdem pieszo-jezdnym od ulicy Ratuszowej. Budynek stoi w terenie płaskim otwartym z niewielkim spadkiem w kierunku ulicy Ratuszowej, ogrodzony stalowym ogrodzeniem, w otoczeniu przyobiekтового parku i trawników z nasadzeniami. Stanowi element miejskiej zabudowy miasta w zespole budynków o cechach zaplanowanej uzdrowskiej kompozycji przestrzennej, stanowiącej całość funkcjonalną o indywidualnym charakterze. Sąsiednie działki charakteryzują się zabudową usługową i mieszkalną w zabudowie wolnostojącej. Brak jednorodnej stylistycznie architektury. Odległość budynku od innych obiektów umożliwia naturalne oświetlenie pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Działka wydzielona, w całości ogrodzona z wydzieloną powierzchnią parkingową dla samochodów osobowych, ograniczona ulicami dojazdowymi, połączonymi z siecią dróg publicznych. Istniejące dojścia piesze i dojazd o nawierzchni asfaltowej. Działka wraz z zabudowaniami znajduje się poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości, w szczególności:

- 1) szkodliwego promieniowania i oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- 2) hałasu i drgań,
- 3) zanieczyszczenia powietrza,
- 4) zanieczyszczenia gruntu i wód gruntowych,
- 5) szkód spowodowanych wpływem eksploatacji górniczej.

Projektowane zamierzenie nie zmienia dostosowania obiektu do krajobrazu i otaczającej zabudowy. Projekt zagospodarowania terenu wskazano na mapie zasadniczej.

2. STAN ZAINWESTOWANIA TERENU DZIAŁKI

Na terenie działki zlokalizowane są obiekty:

- budynek sanatoryjny DOM ZDROJOWY,
- przyłącze wodociągowe,
- przyłącze kanalizacji sanitarnej wraz ze studzienkami rewizyjnymi,
- przyłącze kanalizacji deszczowej wraz ze studzienkami rewizyjnymi,
- przyłącze energetyczne,
- sieć telekomunikacyjna
- utwardzone miejsca parkingowe dla samochodów osobowych,
- utwardzone place i alejki piesze,
- nasadzenia w postaci drzew i krzewów.

3. RZEŻBA TERENU

Wysokość n.p.m. w obrębie działki ca 420,00 m. Działka o wyraźnym spadku terenu w kierunku południowo-wschodnim. Wyniesienie terenu i tarasy w strefie ogrodowej podkreślają charakter elewacji budynku.

4. ISTNIEJĄCA ZIELEŃ

Na działce występuje zieleń niska i wysoka, o charakterze krajobrazowym. Z dawnego układu przestrzennego zachował się zarys starodrzewu. Istniejąca roślinność ma charakter uporządkowany. Zieleń ogrodowa występuje w postaci nasadzeń drzew i krzewów. Gatunki chronione. Zbiorowiska roślinne atrakcyjne przyrodniczo. Teren nieutwardzony zabudowany trawnikami.

5. OBSŁUGA KOMUNIKACYJNA DZIAŁKI

Zapewniona istniejącą infrastrukturą. Dostępność komunikacyjna kołowa od strony ulic Ofiar Katynia , Kolejowej i Ratuszowej. Drogi komunikacyjne o nawierzchniach utwardzonych kostką kamienną granitową. Dojścia piesze do poszczególnych wejść do budynku możliwe z każdej strony wokół obiektu przez teren działki – spełniają rolę drogi ewakuacyjnej. Obiekt ma zapewnioną obsługę komunikacyjną z zewnątrz poprzez komunikację masową miejską, jak i komunikację indywidualną, a ze względu na lokalizację w układzie przestrzennym miasta – również dogodną pieszą. Obsługa kołowa. Wykorzystanie istniejącej komunikacji kołowej. Droga pełni funkcję drogi pożarowej. Dojście i dojazd dla osób niepełnosprawnych zapewnione jest od strony ul. Ratuszowej. Komunikacja piesza z istniejącego ciągu pieszo-jezdnego. Obiekt posiada dwa wyjścia / wejścia dla użytkowników odbywać się będzie z istniejącego budynku oraz z terenów ciągu pieszego zlokalizowanego wzdłuż budynku od strony parku.

6. UZBROJENIE TERENU, ODPROWADZENIE WÓD OPADOWYCH

Działka uzbrojona w instalacje podziemne, zapewniające bezpośrednie przyłączenie budynku przyłączami do sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej ogólnospławnej oraz elektroenergetycznej.

7. FORMA ARCHITEKTONICZNA I FUNKCJA BUDYNKU

Forma architektoniczna zewnętrzna budynku, przeznaczenie i funkcja obiektu nie ulega zmianie. Projekt nie wprowadza zmian w sposobie użytkowania budynku. Dyspozycje architektoniczne nie wpływają na przestrzeń ogólnodostępną. Budynek pełni funkcję bazy noclegowej i rehabilitacyjnej Uzdrowiska „Szczawno Jedlina „S.A.

8. DOSTOSOWANIE OBIEKTU DO KRAJOBRAZU I ZABUDOWY

Bez zmian - w przestrzeni zewnętrznej projektuje się wyłącznie prace związane z zapewnieniem właściwej komunikacji i umożliwieniem dostępu osób niepełnosprawnych do obiektu.

9. WYPOSAŻENIE OBIEKTU W INSTALACJE

Budynek jest wyposażony we wszystkie niezbędne instalacje wewnętrzne:

- instalację wodno-kanalizacyjną,
- instalację hydrantową p/pożarową,
- instalację energetyczną,
- instalację telekomunikacyjną,
- instalację centralnego ogrzewania,
- wentylację grawitacyjną.

10. OŚWIETLENIE ŚWIATŁEM NATURALNYM

Pomieszczenia niskiego parteru doświetlone światłem dziennym. Zaprojektowano również oświetlenie sztuczne, zgodnie z obowiązującymi normami.

11. UREGULOWANIA PRAWNE DOTYCZĄCE DOPUSZCZALNEGO POZIOM HAŁASU

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 25 czerwca 2002 w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku 2002/49/WE.
2. Ustawa Prawo Ochrony Środowiska z dnia 1 października 2001 r. (Dz.U. Nr 62, poz.627) z póź. zm. (Dz. U. Nr 113, poz. 954, art. 117).
3. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 178, poz. 1841).
4. Rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska z dnia 9 stycznia 2002 roku (Dz. U. Nr 8 poz. 81) w sprawie wartości progowych poziomów hałasu.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu. (Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004r. (Dz. U. Nr 178, poz. 1841).

Lp	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A (L _{Aeq}) [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe		Instalacje i pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
		Pora dnia- przedział czasu odniesienia równy 16 godzin	Pora nocy- przedział czasu odniesienia równy 8 godzin	Pora dnia- przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	Pora nocy- przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Obszar A ochrony uzdrowiskowej b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej i jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci lub młodzieży c) Tereny domów opieki d) Tereny szpitali w miastach	55	50	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe poza miastem d) Tereny zabudowy zagrodowej	60	50	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. Mieszkańców ze zwarta zabudową mieszkaniową i koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych	65	55	55	45

12. OBSZAR OPRACOWANIA

Przewidziany do przebudowy obszar to okolice głównego wejścia do budynku oraz nie użytkowane pomieszczenia gospodarcze podlegające modernizacji i adaptacji.

13. OBSZAR ODDZIAŁYWANIA OBIEKTU

Planowana przebudowa stanowi kontynuację funkcji zabudowy i zagospodarowania terenu na przedmiotowej działce. Nie wyznacza się zwiększonego obszaru oddziaływania obiektu. Obszar oddziaływania w fazie prac realizacyjnych i eksploatacji zamyka się w granicach działki Inwestora. W obszarze oddziaływania inwestycji nie znajdują się inne obiekty znajdujące się na działkach nie należących do Inwestora. Obiekt znajduje się w odległościach od granicy działki budowlanej określonych przepisami prawa. Nie wpływa na zacienienie działek sąsiednich, ani na przesłania okolicznych budynków. Strefę oddziaływania obiektu oznaczono na mapie ewidencyjnej – (załącznik). Emisja hałasu powstającego w ramach działalności lokalu - nie stanowi stałego, ciągłego źródła hałasu i nie jest kwalifikowana jako utrudnienie dla środowiska. Poziom hałasu z tytułu prowadzonej działalności i od pracy urządzeń wentylacji i klimatyzacji w strefie oddziaływania obiektu nie przekroczy dopuszczalnych poziomów. Urządzenia posiadają atesty określające zachowanie warunków akustycznych.

14. WPŁYW INWESTYCJI NA ŚRODOWISKO

W budynku nie są wbudowane ani nie były eksploatowane materiały szkodliwe (np. azbest), wymagające spełnienia szczególnych wymogów podczas rozbiórki i utylizacji. Nie wystąpią czynniki powodujące niekorzystny wpływ lub oddziaływanie obiektu na środowisko naturalne, higienę i zdrowie użytkowników oraz otoczenie w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi. Roboty budowlane nie wpłyną negatywnie na środowisko naturalne (istniejący drzewostan, powierzchnię gruntu w tym glebę, wody powierzchniowe i gruntowe), a projektowana przebudowa nie stwarza zagrożeń dla środowiska oraz użytkowników sąsiednich obiektów. W ramach inwestycji nie przewiduje się pogorszenia stanu środowiska naturalnego, a ilość wydalanych zanieczyszczeń nie przekroczy norm dopuszczalnych. Całość prac zostanie wykonana przez specjalistyczne firmy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami. Krótkotrwale roboty rozbiórkowe nie należą do grupy klasyfikowanej jako szczególnie szkodliwej dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska. Nie będą występować szkodliwości w miejscu pracy i w otoczeniu w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska i uciążliwości w rozumieniu przepisów techniczno budowlanych. Projekt nie przewiduje i nie dopuszcza wycinania drzew i krzewów.

Planowane zamierzenie nie zalicza się do inwestycji mogących mieć ujemny wpływ na środowisko w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. (Dz. U. Nr 257, poz. 2573), w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Zgodnie z Rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 10 maja 2005 r. (Dz. U. NR 92, poz.769), oraz z dnia 21 sierpnia 2007 r. (Dz.U. Nr 158, poz.1105), zmieniających w/w rozporządzenie, inwestycja została zakwalifikowana do przedsięwzięć dla których sporządzenie raportu nie jest wymagane.

15. ZABEZPIECZENIE POTRZEB HIGIENICZNO-SANITARNYCH UŻYTKOWNIKÓW

Zagwarantowano właściwe wymogi dla zabezpieczenia potrzeb higieniczno-sanitarnych dla użytkowników. Zaprojektowano pomieszczenia higieniczno-sanitarne oraz pomieszczenia czystości. W ramach zagospodarowania terenu przewidziano urządzenia dla utrzymania obiektu we właściwym pod względem zachowania przepisów higieniczno-sanitarnych sposobie użytkowania. Teren jest obsługiwany przez przedsiębiorstwo asenizacyjne. Przewiduje się wywóz odpadków stałych z miejsca ich gromadzenia przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo. Wywóz odpadków odbywa się z terenu istniejącego miejsca gromadzenia odpadków stałych.

16. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

Droga pożarowa ulicami Kolejową i Ratuszową. Nawierzchnie utwardzone. Ściany zewnętrzne budynku spełniają wymogi ścian oddzielenia pożarowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie p/pożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Projektowany remont nie narusza w żadnym stopniu obowiązujących warunków ochrony p/pożarowej.

17. OCHRONA PRAWNA OBIEKTU

Obiekt wpisany do rejestru zabytków decyzją Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 75/A/01/1-2 z dnia 27.12.2001 r. Z uwagi na wartość historyczną obiektu, zamierzenie budowlane objęte projektem wymaga decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Budynek podlega ochronie konserwatorskiej. Zakres robót objęty projektem nie jest sprzeczny z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i nie powoduje degradacji walorów historyczno-kulturowych obiektu. Ochronie podlega również obszar krajobrazu kulturowego, integralnie związany z zespołem osadniczym, ukształtowanym w wyniku działalności ludzkiej. Cały obszar objęty planem, znajduje się w strefie ciszy A i ochrony krajobrazu kulturowego.

Teren działki znajduje się pod ochroną Okręgowego Urzędu Górniczego ze względu na ochronę uzdrowiskowych wód gruntowych. Projekt obejmuje prace wewnątrz obiektu. W związku z brakiem głębokich prac ziemnych nie jest wymagane uzgodnienie projektu z Okręgowym Urzędem Górniczym.

18. PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE DZIAŁKI

W ZAKRESIE OBIEKTÓW KUBATUROWYCH.

Nie projektuje się budowy nowych obiektów kubaturowych. Projektowane zagospodarowanie polega na likwidacji barier architektonicznych - przebudowie istniejącego wejścia do budynku pod potrzeby osób niepełnosprawnych. Projektowane roboty dotyczą budowy pochylni NPS i nie zmieniają istotnie formy architektonicznej zabudowy terenu. Nie zwiększa się wskaźnik intensywności zabudowy. Projekt nie zakłada zasadniczych zmian w zagospodarowaniu działki. Powierzchnia zabudowy budynku nie ulega zmianie. Projekt wprowadza korektę funkcjonalną dojścia i dojazdu do obiektu, dostosowując modernizowany fragment działki do obowiązujących norm i przepisów budowlanych. Teren działki w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji jest zagospodarowany i utwardzony.

Zaprojektowano połączenie ciągu komunikacyjnego dla niepełnosprawnych z drogą wewnętrzną i chodnikiem. Projektuje się wymianę nawierzchni chodnika prowadzącego do głównego wejścia do budynku.

Zaprojektowano jedno oznakowane miejsce postojowe na terenie działki wraz z dojazdem pieszo-jezdnym oraz chodnikiem – dojście do budynku. Zostanie ono oznakowane w kolorze, wyznaczającym drogę do pochylni. Zostanie namalowany symbol osoby niepełnosprawnej zgodnie z obowiązującym znakiem graficznym.

Z uwagi na niewielką ingerencję w skali działki podaje się tylko powierzchnie dotyczące opracowania, które są związane z inwestycją :

- powierzchnia zabudowy pochylni NPS - 10,08 m²
- powierzchnia zabudowy schodów i spocznika - 10,10 m²
- powierzchnia utwardzona projektowanego chodnika - 56,37 m²

Część graficzną projektu zagospodarowania terenu opracowano na kopii mapy zasadniczej, w skali 1:500, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, sporządzonej przez uprawnionego geodetę. Plan zagospodarowania zawiera dane umożliwiające odczytanie części opisowej, a w szczególności:

1. czytelną legendę
2. rozmieszczenie i oznaczenie granic stref zewnętrznych,
3. przedstawienie układu komunikacyjnego.

W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ – SIECI UZBROJENIA TERENU.

Nie przewiduje się zmian istniejących przyłączy dystrybutorów mediów. Dostawy mediów do obiektu odbywać się będą poprzez istniejące przyłącza.

[1]. Instalacja wodociągowa. Woda na cele socjalne i ochrony przeciwpożarowej obiektu.

Zarządcą i eksploatatorem sieci wodociągowej na przedmiotowym terenie jest Inwestor. Zgodnie z informacją Inwestora dla projektowanej części obiektu jest zagwarantowane zasilanie w wodę wystarczające dla potrzeb bytowych i ochrony przeciwpożarowej. Woda do celów wewnętrznego gaszenia pożaru zapewniona będzie z istniejącej sieci wodociągowej przez projektowane hydranty wewnętrzne p/poż. Szczegóły dotyczące rozwiązań technicznych znajdują się w opracowaniu branżowym.

[2]. Kanalizacja. Zarządcą i eksploatatorem sieci kanalizacyjnej na przedmiotowym terenie jest Inwestor. Sieć kanalizacji rozdzielczej obsługująca sanitariaty i pomieszczenia socjalne - istniejąca. Zgodnie z informacją Inwestora projektowaną część obiektu można podłączyć do istniejących wpustów przewodów kanalizacyjnych. System odprowadzenia wód deszczowych - do istniejących studzienek kanalizacyjnych znajdujących się poza budynkiem.

[3]. Sieć ciepła. Z kotłowni centralnej budynku, zapewniającej wystarczającą ilość czynnika grzewczego w celu zabezpieczenia odpowiedniej ilości ciepła dla projektowanej części budynku.

[4]. Zasilanie elektroenergetyczne i instalacja elektroenergetyczna. Zarządcą i eksploatatorem sieci elektroenergetycznej jest Inwestor. Zasilanie z sieci elektroenergetycznej miejscowego zakładu energetycznego. Inwestor jest w stanie zapewnić odpowiednią ilość energii dla przedmiotowej inwestycji.

[5]. Elementy zabezpieczenia przeciwpożarowego, związane z planowanym zagospodarowaniem terenu.

Dotychczasowe zagospodarowanie.

W ZAKRESIE INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH.

Nie przewiduje się zmian istniejących przyłączy. Zasilanie pomieszczeń podlegających przebudowie z istniejącego przyłącza. Nie zachodzi konieczność występowania o zwiększenie mocy energetycznej dostarczanej do budynku. Moc potrzebna dla poprawnej pracy urządzeń dostarczona będzie z wewnętrznej linii zasilającej (WLZ) doprowadzonej z istniejącej rozdzielniczy głównej budynku. Szczegółowe rozwiązania i opis rozwiązań instalacji elektrycznych – projekt branżowy. Zasilanie urządzeń zgodnie z wytycznymi producenta. Sterowanie i zabezpieczenia elektryczne są integralną częścią urządzeń i będą dostarczone i zainstalowane przez producenta.

19. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA OBIEKTU

Nie zmienia się charakterystyka energetyczna obiektu. Obiekt nie wymaga sporządzenia charakterystyki energetycznej w związku z wpisem do ewidencji zabytków zgodnie z Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 Prawo Budowlane, Art 5.1.pkt. 10, ust. 7. Pomieszczenia podlegające adaptacji i przebudowie stanowią fragment budynku - nie stanowią pod względem funkcjonalno-technicznym samodzielnej całości.

Instalacje grzewczą, wentylacji mechanicznej, ciepłej wody użytkowej, oświetlenia, zaprojektowano tak, aby ilość ciepła i energii elektrycznej, potrzebną do użytkowania lokalu zgodnie z jego przeznaczeniem, można było utrzymać na racjonalnie niskim poziomie.

BILANS MOCY URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH.

Moc zainstalowanych urządzeń elektrycznych	- 36,4 kW
Przy współczynniku jednoczesności 0,60 - moc szczytowa	- 34,6 kW
Elektryczna centrala wentylacji mechanicznej	- 5,6 kW
Urządzenia SPA – kabina IR	- 1,8 kW

BILANS MOCY I PARAMETRY INSTALACJI GRZEWCZEJ.

Zapotrzebowanie na moc cieplną, z kotłowni gazowej budynku - 46,2 kW
(modernizacja istniejącej instalacji - czynnik grzewczy – woda 90/70°C).

Centrala wentylacji mechanicznej nawiewno-wywiewna z odzyskiem ciepła - 31,2 kW.

Odzysk ciepła wymiennikami krzyżowymi. Płynna regulacja wydajności centrali.

Instalacje centralnego ogrzewania z rur stalowych i miedzianych, grzejniki stalowe Rettig-Purmo, wyposażone w głowice termostatyczne. Przewody izolowane otulinami z pianki poliuretanowej z płaszczem z tworzywa sztucznego.

WŁAŚCIWOŚCI CIEPLNE PRZEGRÓD ZEWNĘTRZNYCH.

Nie przewiduje się zmian ścian zewnętrznych. Istniejące przegrody zewnętrzne nie spełniają wymagań izolacyjności cieplnej określonej w § 329 ust. 2 pkt.2, Rozporządzenia z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z obowiązującymi normami przekraczają dopuszczalne wartości współczynników przenikania ciepła $U_{k(max)}$.

Wymieniona będzie stolarka okienna. W wyniku wymiany - wartości współczynnika przenikania ciepła dla stolarki okiennej nie przekroczy wartości $U_{k(max)} = 1,8 \text{ W/m}^2\text{K}$.

20. SPEŁNIENIE WYMAGAŃ ART.5 UST.1 USTAWY PRAWO BUDOWLANE

L.p.	WYMAGANIA	SPOSÓB SPEŁNIENIA
1.	Wymagania podstawowe	
1.1.	Bezpieczeństwo konstrukcji	Projekt nie przewiduje się zmian w konstrukcji budynku. Zastosowane rozwiązania projektowe dotyczące konstrukcji gwarantują bezpieczeństwo zarówno użytkowników budynku, jak i osób trzecich.
1.2.	Bezpieczeństwo pożarowe	Obiekt w części objętej opracowaniem w całości spełnia wymogi ochrony przeciwpożarowej w stopniu właściwym dla swojej funkcji. Zastosowane materiały i rozwiązania techniczne spełniają wymogi oddzielenia pożarowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 w sprawie p/pożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych poz. 1139. W zakresie prac objętych projektem nie występują materiały ani technologie stwarzające zagrożenie pożarem.
1.3.	Bezpieczeństwo użytkowania	Projekt przewiduje wykonanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych, co poprawia warunki użytkowania pod względem bezpieczeństwa dla ruchu pieszego. Zapewniono odpowiedniej szerokości dojścia, przejścia i przejazdy wózkiem dla niepełnosprawnych wynikające z przepisów szczegółowych. Szerokości drzwi zgodne z warunkami technicznymi. Elementy konstrukcji zaprojektowano jako bezpieczne dla użytkownika. Zaprojektowano materiały wykończeniowe nie powodujące niebezpieczeństwa poślizgu, zastosowano materiały o parametrach antypoślizgowych R9.
1.4.	Warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochrony środowiska	Zgodne z przeznaczeniem obiektu - materiały i wyroby zastosowane w projekcie nie stanowią zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników i osób trzecich. Obiekt nie będzie emitował gazów toksycznych, szkodliwych pyłów, niebezpiecznego promieniowania, zanieczyszczenia wody lub gleby. W projekcie przewidziano zastosowanie materiałów oraz technologii, które zapewniają nie przekroczenie dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia wydzielanych przez grunt, materiały, stałe wyposażenie oraz powstających w trakcie użytkowania zgodnego z przeznaczeniem. Spełnienie wymagań dotyczących odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska naturalnego podczas eksploatacji obiektu realizowane będzie poprzez przestrzeganie przepisów dotyczących warunków sanitarno-higienicznych oraz ochrony środowiska przez użytkowników.
1.5.	Ochrona przed hałasem i drganiami	Poziom hałasu wytwarzanego przez urządzenia niższy od dopuszczalnych norm, poziom hałasu w stosunku do zabudowy na działkach sąsiednich nie przekracza dopuszczalnego w strefie zabudowy mieszkalamo-usługowej. Rozwiązania projektowe zapewniają bezpieczne użytkowanie budynku oraz pracę i odpoczynek w jego obrębie nie powodując nadmiernego hałasu oraz drgań.
1.6.	Oszczędności energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej przegród	Spełnienie wymagań dotyczących oszczędności energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej przegród osiągnięto przez zastosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych regulujących poziom energii cieplnej potrzebnej do użytkowania obiektu.
2.	Warunki użytkowe	
2.1.	Zaopatrzenie w wodę i energię elektryczną oraz energię cieplną	Warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu w zakresie zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz energię cieplną zostały zapewnione na etapie projektowania.
2.2.	Usuwanie ścieków, odprowadzenie wody opadowej, usuwanie odpadów	Warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu. Odprowadzenie ścieków (sanitarnych) do ogólnospławnej instalacji kanalizacyjnej. Odprowadzenie wody opadowej grawitacyjnie poprzez rynny i rury spustowe na terenie posesji do ogólnospławnej instalacji burzowej. Usuwanie odpadów stałych przez miejskie przedsiębiorstwo asenizacyjne i służby techniczne.
3.	Utrzymanie właściwego stanu technicznego budynku	
		Inwestor zobowiązany jest do prowadzenia książki obiektu, oraz dokonywania przeglądów obiektu, jego stanu technicznego oraz kontroli instalacji. Rozwiązania projektowe zapewniają możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego obiektu. Nie stosuje się rozwiązań z zakresu budownictwa oraz instalacji, które nie są w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami wiedzy technicznej. Do obowiązku użytkownika i zarządcy obiektów należy utrzymanie właściwego stanu technicznego obiektu, po przekazaniu do użytkownika, przeprowadzanie odpowiednich przeglądów, ocen oraz bieżących remontów. Ponadto do obowiązków zarządcy należy prowadzenie Książki obiektu budowlanego, zgodnie z wytycznymi określonymi przez prawo budowlane.
4.	Niezbędne warunki do korzystania przez osoby niepełnosprawne	
		Projektowana przebudowa zapewnia osobom niepełnosprawnym korzystanie z obiektu bez ograniczeń. Obiekt w obszarze opracowania będzie w pełni dostępny i przyjazny dla osób poruszających się na wózkach. Przed schodami wejściowymi

		zaprojektowano podjazd NPS, zapewniający dostęp niepełnosprawnych do wszystkich pomieszczeń przyziemia budynku. Wjazd z poziomu terenu na poziom parteru projektowaną pochylnią przystosowaną do potrzeb osób niepełnosprawnych. Zapewniono dla nich jedno miejsce postojowe. Wewnętrzna komunikacja pionowa nie występuje.
5.	Warunki bezpieczeństwa i higieny pracy	
		W obiekcie zostały spełnione warunki ochrony zdrowia użytkowników i personelu technicznego a także bezpieczeństwa i higieny pracy. Wyposażenie techniczne obiektu zapewnia bezpieczeństwo użytkowania poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń urządzeń i elementów technicznych. Bezpieczeństwo użytkowników oraz personelu technicznego jest realizowane przez przestrzeganie przez administratora obiektu wymagań zapisanych w technologii obiektu.
6.	Ochrona ludności, zgodnie z wymaganiami obrony cywilnej	
		Nie dotyczy
7.	Ochrona obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz objętych ochroną konserwatorską	
		Budynek podlega ochronie konserwatorskiej. Ochronie podlega obszar krajobrazu kulturowego, integralnie związany z zespołem osadniczym, ukształtowanym w wyniku działalności ludzkiej. Obszar objęty planem, znajduje się w strefie ciszy A i ochrony krajobrazu kulturowego.
8.	Odpowiednie usytuowanie na działce budowlanej	
		Zachowane są wymagane przepisami odległości pomiędzy zabudową i granicami działki oraz innymi elementami zagospodarowania terenu. Działka usytuowana przy ulicy Ratuszowej, z dojazdem pieszo-jezdny od tej ulicy. Budynek i działka są ograniczone ulicami dojazdowymi, połączonymi z siecią dróg publicznych.
9.	Poszanowanie w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej	
		Realizacja inwestycji nie powoduje ograniczenia dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz środków łączności przez osoby trzecie w obszarze oddziaływania obiektu. Ponadto nie wpływa negatywnie na dostęp światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Rozwiązania techniczne, usytuowanie budynku oraz sposób zagospodarowania terenu nie powodują uciążliwości związanych z hałasem, wibracjami, zakłóceniami elektrycznymi i promieniowaniem, a także zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.
10.	Warunki bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób przebywających na terenie budowy	
		Realizacja inwestycji wymaga sporządzenia planu BIOZ. Zgodnie z art. [21a] Ustawy Prawo Budowlane wymagany jest plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (BIOZ). Obowiązek opracowania planu BIOZ należy do kierownika budowy.

**CZĘŚĆ III – OCENA STANU TECHNICZNEGO
BUDYNKU W CZĘŚCI OBJĘTEJ OPRACOWANIEM****1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA BUDYNKU**

Obiekt wybudowany na początku XX wieku jako budynek wolnostojący, wykonany w technologii tradycyjnej, czterokondygnacyjny, całkowicie podpiwniczony z poddaszem nieużytkowym. Dach dwuspadowy, łamany w mansardowy z lukarnami w połaci. Lukarny kryte daszkami naczółkowymi. Konstrukcja więźby drewniana w układzie krokwiowo – płatwiowym. Połąć pokryta dachówką ceramiczną. Stolarka okienna i drzwiowa drewniana tradycyjna. Drzwi wejściowe główne, dwuskrzydłowe, przeszklone. Komunikacja odbywa się korytarzem, usytuowanymi w centralnej osi budynku. Wejście do budynku od strony ulicy. Elewacje tynkowane tynkiem wapienno-cementowym cyklinowanym. Kominy ceglane, otynkowane.

Budynek pełni funkcję obiektu sanatoryjnego na terenie Gminy Szczawno Zdrój. W chwili obecnej jest użytkowany i stanowi głównie bazę noclegową dla kuracjuszy. W podpiwniczeniu znajdują się pomieszczenia magazynowe, na parterze: gabinety medyczne, biblioteka, świetlica i pomieszczenia administracyjno-socjalne. Pozostałe kondygnacje zajmują pokoje gościnne (hotelowe) i węzły sanitarne. Poddasze nieużytkowe.

Część budynku, podlegająca przebudowie, znajduje się na parterze prawego skrzydła obiektu. Skrzydło z jednym bezpośrednim wejściem zewnętrznym od strony parku przyobiektowego z poziomu otaczającego obiekt terenu (komunikacji pieszej). Drugie wejście wewnętrzne od strony bocznej klatki schodowej. Układ funkcjonalny wnętrza z podziałami na pomieszczenia bez jednoznacznie wydzielonego układu komunikacyjnego – pomieszczenia przechodnie typu amfiladowego.

2. OPIS STANU TECHNICZNEGO BUDYNKU

Lp.	Elementy obiektu	Stan techniczny, uwagi
1.	Piwnice, fundamenty: a) ściany podpiwniczenia	Budynek podpiwniczony. Nie wykonano odkrywek fundamentów. Nie stwierdzono zarysowań i uszkodzeń ścian, charakterystycznych dla nierównomiernego osiadania i niewłaściwej pracy fundamentów. Świadczy to o dobrym stanie technicznym fundamentów i stabilności podłoża gruntowego. W poziomie pomieszczeń piwnicznych stwierdzono miejscowe zawilgocenia spowodowane niewłaściwym odprowadzeniem wód opadowych oraz uszkodzeniami zewnętrznymi warstw tynkarskich, które dodatkowo intensyfikują proces przedostawania się wód przez ściany fundamentowe do budynku. Opiswane zjawisko nie wpływa na złą pracę konstrukcji. Ściany fundamentowe murowane cegły pełnej, zagłębione w gruncie, ślady wilgoci na tynkach spowodowane brakiem lub uszkodzeniem izolacji poziomych i pionowych w budynku. Uszkodzenia zlokalizowano w poziomie gzymsów koronujących, które poprzez uszkodzenia opierzeń zostały poddane silnym procesom degradacji co przyspieszyło erozję elementów ceramicznych. Stan techniczny zadawalający, wymagający prac remontowych.
	b) stolarka piwnic	Drzwi wewnętrzne drewniane, pływające, malowane - stan techniczny średni i zły, wskazana wymiana.
2.	Elementy konstrukcji: a) ściany konstrukcyjne	Ściany konstrukcyjne z cegły ceramicznej pełnej – stan techniczny dobry i średni, wilgoć w pomieszczeniach piwnic.
	b) stropy	Istniejące stropy w budynku wykonane są w dwóch konstrukcjach, typowych dla budownictwa z początku XX wieku. Nad piwnicą strop masywny żelbetowy. Stropy międzykondygnacyjne żelbetowe i drewniane tradycyjne ze ślepym pułapem, wykonane w układzie poprzecznym. Stan techniczny dobry i zadawalający, spękania i zarysowania stropów.
3.	Ściany zewnętrzne: a) elewacje- tynki, okładziny	Elewacje – tynk cementowo-wapienny. Miejscowe ubytki, zawilgocenia i odparzenia tynku. Silne zawilgocenia. Ogólnie stan techniczny dobry/średni. Cokół na budynku – stan techniczny średni. Ubytki miejscowe i odparzenia okładzin.
	b) gzymsy, daszki	Liczne ubytki, zawilgocenie i erozja cegły. Stan techniczny zły.
4.	Ściany działowe:	Ściany działowe wykonane z cegły pełnej i dziurawki na zaprawie cementowo - wapiennej. Nie stwierdzono znaczących uszkodzeń ścian działowych (poza normalnym zużyciem). Stan techniczny – dobry/ zadawalający.
5.	Podłogi, posadzki,	Posadzka w piwnicy wykonana jako betonowa w złym stanie technicznym. Liczne ubytki, spękania i zawilgocenie (brak izolacji przeciwwilgociowej). Stan techniczny – średni i zły. Stan podłóg drewnianych dostateczny, miejscami widoczne ślady zużycia, wymagają napraw i częściowej wymiany. Pomieszczenia sanitariatów – gres na zaprawie klejowej, Korytarze – parkiet, wykładzina, Pokoje – parkiet, panele. Stan techniczny – dobry/ zadawalający.
		Tynk gładki cementowo-wapienny, na kondygnacjach nadziemnych pokryty okładzinami

6.	Tynki,	zmywalnymi, zawilgocenia i spękania tynków stropów i ścian, stan techniczny zadowalający, miejscowo zły. Wymagane usunięcie przyczyny zawilgocenia – wskazana naprawa pokrycia i obróbek blacharskich.
7.	Malowanie	Malowanie ścian farbami emulsyjnymi i akrylowymi – stan techniczny zadowalający.
7.	Stolarka	Drewniana masywna, skrzynkowa zachowana w układzie pierwotnym. Stolarka okienna drewniana - spękania, ubytki szkła, nieszczelności – stan zły, pojedyncze okna w piwnicach – stan zły, wskazany remont bieżący stolarki, drzwi zewnętrzne – stan techniczny dobry, drzwi wewnętrzne drewniane – stan techniczny średni. W adaptowanych i modernizowanych pomieszczeniach niskiego parteru – stolarka okienna częściowo wymieniona na nową drewnianą, wykonaną na wzór stolarki istniejącej.
8.	Klatka schodowa	Ze względu na zakres opracowania stanu technicznego klatki nie badano. Stan techniczny – dobry/ zadowalający.
	a) stopnie, podłogi, posadzki	Stopnie - stan techniczny zadowalający.
	b) tynki,	Tynk gładki cementowo-wapienny, zawilgocenia i spękania tynków ścian, stan techniczny zadowalający, miejscowo zły.
	c) malowanie	Malowanie ścian farbami emulsyjnymi i akrylowymi – stan techniczny zadowalający.
9.	Dach:	Wieżba dachowa drewniana krokwiowo-płatwiowa w układzie mieszanym wielospadowym. Technologia realizacji - tradycyjna. Ze względu na ograniczony zakres opracowania stanu technicznego konstrukcji nie zbadano. Elementy konstrukcji dachu są zaatakowane przez korozję biologiczną - pleśń i grzyb, oraz owady, drewno jest spróchniałe. Występuje rozwarstwianie podłużne drewna krokwi i płatwi oraz widoczne ugięcia elementów.
	a) konstrukcja,	
	b) pokrycie	Poszycie dachu – dachówka ceramiczna - stan techniczny zły; występują przecieki i nieszczelności. O złym stanie poszycia świadczą widoczne ślady przecieków i zawilgoceń.
	c) obróbki blacharskie	Obróbki z blachy stalowej, ocynkowanej – stan techniczny średni i zły
	d) rynny, rury spustowe	Z blachy stalowej, ocynkowanej – stan techniczny średni i zły
	e) kominy	Kominy z cegły ceramicznej pełnej, stan średni.
	Instalacje elektryczne:	Nie dokonywano szczegółowych
6.	a) tablice rozdzielcze,	Przestarzałe, wyeksploatowane – do wymiany.
	b) instalacje	nie dokonywano szczegółowych oględzin
	c) oświetlenie	nie dokonywano szczegółowych oględzin
	d) instalacja odgromowa	nie dokonywano szczegółowych oględzin
7.	Instalacja zimnej wody	Instalacja z rur stalowych ocynkowanych, pomalowana – stan techniczny średni.
8.	Instalacja kanalizacyjna	Instalacja z rur żeliwnych i PVC drobne wykwyty na połączeniach rur żeliwnych – stan techniczny zły.
9.	Instalacja centralnego ogrzewania	Instalacja z rur stalowych, malowana; grzejniki żeliwne - stan techn. średni i zły. Brak zaworów termostatycznych.
10.	Wentylacja	Brak skutecznej wentylacji grawitacyjnej
11.	Izolacje cieplne	Brak warstw izolacji i wiatroizolacji - brak ocieplenia ścian zewnętrznych
11.	Izolacje przeciwwilgociowe	Z uwagi na zawilgocenie wielu elementów, konieczne jest wykonanie izolacji pionowych i poziomych ścian budynku.

3. OCENA STANU TECHNICZNEGO ELEMENTÓW KONSTRUKCYJNYCH BUDYNKU

Oceny dokonano na podstawie :

- przeglądu dostępnej dokumentacji archiwalnej,
- zapoznania się z obecnym stanem technicznym obiektu,
- zapoznania się z funkcją pierwotną oraz przewidywaną funkcją po adaptacji.

[1]. Ogólny ustrój konstrukcyjny budynku jest wykonany z materiałów dostatecznej jakości, co zapewnia konstrukcji wymaganą nośność i sztywność. Główne elementy nośne spełniają wymogi techniczne dla tego typu konstrukcji przy projektowanym sposobie użytkowania i funkcji budynku.

[2]. Część budynku, objęta zakresem opracowania jest w dobrym stanie technicznym pozwalającym na realizację zamierzeń przebudowy w pełnym zakresie.

Elementy konstrukcyjne nie wykazują złej pracy statycznej. Nie stwierdzono wyraźnych rys ani pęknięć na ścianach i stropach, które mogłyby świadczyć o niedostatecznej nośności czy sztywności konstrukcji.

Dobry stan techniczny fundamentów świadczy o stabilności gruntu w poziomie posadowienia ław fundamentowych ścian konstrukcyjnych

[4]. Projektowane elementy nie obciążają niekorzystnie istniejącej konstrukcji stropów budynku i nie powodują przekroczenia dopuszczalnych naprężeń i zmian nośności stropów.

Stropy wykazują wystarczającą nośność, pozwalającą na przejęcie istniejących obciążeń stałych i użytkowych pomieszczeń i korytarzy, dla których nie przewiduje się zmian schematu obciążeń.

4. WNIOSKI

[1]. Przez lata eksploatacji obiekt w części objętej opracowaniem podlegał wyłącznie niewielkim remontom. Stan techniczny budynku można określić jako średni.

[2]. Budynek nie spełnia warunków technicznych określonych w obowiązujących aktach prawnych mówiących o dostępności i przystosowaniu pomieszczeń dla osób niepełnosprawnych. Różnice poziomów posadzek ze stopniami, brak komunikacji pionowej, uniemożliwia dostęp do budynku osobom niepełnosprawnym.

[3]. Sporządzić dokumentację projektową remontu pomieszczeń niskiego parteru budynku celem wskazania niezbędnego zakresu prac budowlanych koniecznych do przywrócenia dobrego stanu technicznego.

[4]. Budynek nie stwarza bezpośredniego zagrożenia dla użytkowników przy aktualnym sposobie użytkowania.

[5]. Projektowane rozwiązania funkcjonalne wymagają szerokiego zakresu prac budowlanych, a ich realizacja pod względem technicznym jest możliwa do realizacji bez wpływu na bezpieczeństwo i statykę całego budynku.

Analizowana część budynku może być przedmiotem planowanej przebudowy w pełnym zakresie, zgodnie z oczekiwaniami inwestora - na podstawie projektu budowlanego.

Opracował:
inż. Waldemar Mazanik
upr.nr UAN.VI-f/3/167/87

CZĘŚĆ IV - PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY - OPIS TECHNICZNY

1. PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA ADAPTACJI

Układ funkcjonalny wnętrza wynika z programu funkcjonalno użytkowego ustalonego i uzgodnionego z inwestorem. Pole obszaru opracowania to istniejące pomieszczenia niskiego parteru budynku. Większość pomieszczeń objętych opracowaniem, oraz pomieszczenia techniczne są w złym stanie technicznym i wymagają gruntownego remontu i przebudowy.

[1]. Zmiana układu funkcjonalnego i dostosowanie pomieszczeń do obecnie obowiązujących warunków technicznych jakim muszą odpowiadać budynki przeznaczone na pobyt ludzi, w tym osób niepełnosprawnych.

[2]. Przebudowa pomieszczeń w celu zwiększenia bazy rehabilitacyjnej i odnowy biologicznej a także nadania im trwałego i estetycznego wizerunku.

[3]. Przebudowa ciągów komunikacyjnych w celu poprawy warunków użytkowania pomieszczeń.

[4]. Podniesienie standardu wykończenia. Wymiana okładzin ściennych i posadzkowych.

[5]. Modernizacja i wymiana instalacji wewnętrznych sanitarnych, centralnego ogrzewania, instalacji oświetleniowej i gniazd wtykowych.

[6]. Wykonanie instalacji wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła.

[7]. Budowa pochylni dla potrzeb osób niepełnosprawnych w tym poruszających się na wózkach.

[8]. Prace budowlane nie wpływają na zmianę wyglądu obiektu w odniesieniu do otaczającej zabudowy.

[9]. Przebudowa pomieszczeń nie zmienia warunków bezpieczeństwa pożarowego i ewakuacji p/poż, warunków BHP, warunków zdrowotnych, higieniczno-sanitarnych oraz ochrony środowiska w budynku.

Ewentualne potrzeby w zakresie spełnienia w budynku innych odpowiednich przepisów techniczno - budowlanych nie są przedmiotem opracowania, powinny być objęte odrębną dokumentacją obejmującą kompleksowo cały budynek wraz z otoczeniem.

2. PROGRAM UŻYTKOWY

STREFA ZWIĄZANA Z FUNKCJĄ REKREACJI I ODNOWY BIOLOGICZNEJ (SPA).

Zamierzeniem inwestora jest adaptacja i przebudowa istniejących pomieszczeń niskiego parteru budynku pod potrzeby działu rehabilitacji ruchowej z dostosowaniem pomieszczeń do aktualnych potrzeb funkcjonalno - przestrzennych. Obszar podzielono na trzy strefy: strefa I - pomieszczenia o funkcji rehabilitacyjnej, strefa II - pomieszczenia związane z krioterapią i odnową biologiczną SPA, strefa III - pomieszczenia technologiczne. Zamierzenie obejmuje stworzenie zespołu sal gimnastycznej, ćwiczeń siłowych, ćwiczeń rehabilitacyjnych, pomieszczeń zabiegów helioterapii / leczenia światłem /, sauny parowej i sauny suchej wraz z niezbędnym zapleczem sanitarno-szatniowym, recepcją i pomieszczeniami socjalnymi. Obszar zaprojektowano jako wielofunkcyjny zespół rehabilitacyjny dla maksymalnie 30 osób - dostępny dla osób niepełnosprawnych. Wyposażeniem dodatkowym strefy helioterapii są leżaki plażowe oraz lampy oświetlenia terapeutycznego. Osoby, które będą poddawane rehabilitacji związanej z helioterapią, będą przebywać drogę jak dla osób korzystających z odnowy biologicznej. Sauna parowa jest kabiną przystosowaną do rekreacji typu odnowa biologiczna przez połączenie średniej temperatury i wysokiej wilgotności. Sauna sucha oferuje wysoką temperaturę przy minimalnej wilgotności powietrza. Dla osób, które są poddawane zabiegom rehabilitacyjnym przewidziano zaplecze – przebieralnię, połączone z węzłami sanitarno – higienicznymi. W przebieralni znajdują się czterodzielne szafki. Pomieszczenia przebieralni przeznaczone są jedynie dla osób korzystających z zaplecza rehabilitacyjnego obiektu. Strefę zaplecza higieniczno – sanitarnego zaprojektowano z rozdziałem na płeć (mężczyźni /kobiety). Obszar dostępny jest dla osób niepełnosprawnych, których zaplecze higieniczno-sanitarne zaprojektowano jako odrębny układ (związany z zapleczem strefy rehabilitacyjnej).

Zabiegi rehabilitacyjne będą odbywały się pod opieką osób uprawionych i odpowiedzialnych za osoby poddające się rehabilitacji w salach ćwiczeń grupowych, indywidualnych, zabiegów kriogenicznych oraz zabiegów helioterapii. Personel składa się z 3-5 osób pracujących w systemie 2-zmianowym. Najliczniejsza zmiana obsługująca wszystkie części założenia - 5 osób.

STREFA TECHNOLOGICZNA.

Na elementy strefy technologicznej składają się pomieszczenia związane z wentylacją mechaniczną i technologią pomieszczeń odnowy biologicznej. Strefy technologiczne dla wentylacji mechanicznej zaprojektowano w części piwnicznej obiektu, w istniejącej strefie pomieszczeń gospodarczych. Z zespołu pomieszczeń wydzielono pomieszczenia central wentylacyjnych. Strefy urządzeń wentylacyjnych oraz filtrów zostały połączone jako pomieszczenia jednoprzestrzenne. Wprowadzono nieznaczne zmiany technologiczne w strefie istniejącego węzła cieplnego. Nie przewiduje się ingerencji w to pomieszczenie, jedynie zmiany konfiguracji technologicznej urządzeń znajdujących się w pomieszczeniu kotłowni gazowej. Nie wydzielono pomieszczenia technologicznego dla potrzeb strefy odnowy biologicznej (sauna parowa, sauna sucha, helioterapia, krioterapia) – zastosowano kabiny systemowe.

STREFA KOMUNIKACJI.

Komunikacja w obrębie pomieszczeń podlegających przebudowie odbywa się na poziomie kondygnacji niskiego parteru budynku. Wejście do pomieszczeń o poszczególnych funkcjach zaplanowano ze wspólnego korytarza – przez istniejące wejścia do budynku od strony ul. Ratuszowej. Wejścia są powiązane bezpośrednio z głównym korytarzem łączącym wszystkie kondygnacje budynku. Wykorzystano zejście z wszystkich kondygnacji istniejącą klatką schodową zlokalizowaną bezpośrednio w przedsionku holu wejściowego. Bezpośrednio z korytarza istnieje dostęp do przebieralni, pomieszczeń odnowy biologicznej, pomieszczeń rehabilitacji. Ciąg komunikacyjny przystosowany jest do obsługi osób niepełnosprawnych. Z korytarzem powiązane są wyjścia zewnętrzne (istniejące), prowadzące na zewnątrz budynku. W ciągu komunikacyjnym zaprojektowane przeszklenie skrzydeł drzwiowych i ścianek gwarantuje dobrą widoczność.

W wejściu głównym na poziomie przyziemia następuje wstępna weryfikacja na pacjentów sanatorium i klientów indywidualnych. W zlokalizowanej w tym miejscu recepcji wydawane są karty zabiegowe i bezpośredni rozdział kuracjuszy na wyznaczone zabiegi. Recepcja pełni również funkcję kasy sprzedaży biletów dla osób z „zewnątrz”. Osoby korzystające z zabiegów helioterapii, sauny i sali ćwiczeń siłowych kierowane są bezpośrednio do szatni, a następnie przez zespoły higieniczno-sanitarne damski i męski (z natryskami, toaletami i umywalkami) na poszczególne sale. Stanowiska dezynfekcji stóp zaprojektowano w brodzikach kabin natryskowych. Na zapleczu są zlokalizowane istniejące pomieszczenia socjalne dla pracowników prowadzących ćwiczenia rehabilitacyjne. Dział Rehabilitacji Ruchowej przeznaczony jest dla kuracjuszy. Dopuszcza się ewentualność korzystania z obiektu przez osoby z zewnątrz (tak jak w przypadku zabiegów w Zakładzie Przyrodoleczniczym).

STREFY UŻYTKOWANIA.

Zaprojektowano dwie podstawowe strefy użytkowania (eksploatacji):

- 1) zespół pomieszczeń związanych z funkcją rehabilitacyjną,
- 2) zespół pomieszczeń związanych z funkcją krioterapii, rekreacyjną i odnowy biologicznej (SPA).

Zespoły mogą funkcjonować w niezależny od siebie sposób. Wyposażenie technologiczne pozwala na autonomiczny sposób eksploatacji pomieszczeń rehabilitacji, krioterapii i pomieszczeń rekreacji i odnowy biologicznej. Inwestor określi w szczegółowy sposób harmonogram pracy zespołów funkcjonalnych i związanych z nimi urządzeń wyposażenia technologicznego.

ZAPLECZE SOCJALNE DLA PERSONELU.

Zgodnie z informacją Inwestora, pracownicy strefy rehabilitacji posiadają własne zaplecze socjalne poza strefą objętą opracowaniem, znajdujące się na terenie budynku Sanatorium nr 1 „DOM ZDROJOWY”. Zgodnie z informacją Inwestora, personel odpowiedzialny za utrzymanie właściwego stanu technologicznego obiektu oraz utrzymania go w czystości, posiada własne zaplecze socjalne poza strefą objętą opracowaniem.

SZCZEGÓŁOWE ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ.

Projektowana przebudowa i zmiany układu pomieszczeń nie zmieniają sposobu użytkowania obiektu ani jego części. W projektowanym obszarze przewidziano:

NR POM.	NAZWA POMIESZCZENIA	POSADZKA	POWIERZCHNIA (m ²)
0.01	Szatnia damska	plytki ceramiczne gres 30x30	17,27
0.02	Węzeł sanitarny damski	plytki ceramiczne gres 30x30	16,35
0.03	Szatnia męska	plytki ceramiczne gres 30x30	14,07
0.04	Węzeł sanitarny męski	plytki ceramiczne gres 30x30	16,03
0.05	Sala gimnastyczna	panele laminowane	133,59
0.06	Recepcja	panele laminowane	9,50
0.07	Komunikacja	plytki ceramiczne gres 30x30	14,98
0.08	Komunikacja	plytki ceramiczne gres 30x30	89,91
0.09	Klatka schodowa	plytki ceramiczne gres 30x30	22,79
0.10	Wiatrołap	plytki ceramiczne gres 30x30	4,27
0.11	Stanowisko obsługi klienta	plytki ceramiczne gres 30x30	6,32
0.11A	Gabinet masażu	plytki ceramiczne gres 30x30	16,62
0.12	Węzeł sanitarny gabinetu masażu	plytki ceramiczne gres 30x30	3,47
0.13	Sala gimnastyczna - Aerobik	panele laminowane	30,51
0.14	Sala gimnastyczna - Aerobik	panele laminowane	27,59
0.15	Sala ćwiczeń siłowych	plytki ceramiczne gres 30x30	25,52
0.16	Sala ćwiczeń siłowych	plytki ceramiczne gres 30x30	29,68
0.17	Sala ćwiczeń siłowych	plytki ceramiczne gres 30x30	23,78
0.18	Gabinet lekarski	plytki ceramiczne gres 30x30	12,05
0.19	Pokój administracyjny	plytki ceramiczne gres 30x30	7,32
0.20	Recepcja	plytki ceramiczne gres 30x30	18,91
0.21	Kriokomora	plytki ceramiczne gres 30x30	28,52
0.22	Szatnia damska	plytki ceramiczne gres 30x30	19,00
0.23	Węzeł sanitarny szatni damskiej	plytki ceramiczne gres 30x30	20,24
0.24	Węzeł sanitarny szatni męskiej	plytki ceramiczne gres 30x30	17,23
0.25	Wc dla niepełnosprawnych	plytki ceramiczne gres 30x30	4,28
0.26	Szatnia męska	plytki ceramiczne gres 30x30	21,37
0.27	Sala ćwiczeń siłowych	parkiet sztorcowy	44,59
0.28	Magazyn	plytki ceramiczne gres 30x30	1,85
0.29	Komunikacja	plytki ceramiczne gres 30x30	14,63
0.30	Sala ćwiczeń siłowych	parkiet sztorcowy	24,53
0.31	Szatnia pomieszczenia sauny	plytki ceramiczne gres 30x30	10,20
0.32	Przebieralnia	plytki ceramiczne gres 30x30	2,04
0.33	Kabina IR	plytki ceramiczne gres 30x30	1,33
0.34	Sauna	plytki ceramiczne gres 30x30	29,71
0.35	Węzeł sanitarny pomieszczenia sauny	plytki ceramiczne gres 30x30	2,67
0.36	Pomieszczenie gospodarcze	plytki ceramiczne gres 30x30	0,85
0.37	Leżakownia	plytki ceramiczne gres 30x30	21,57
0.38	Centrala wentylacji mechanicznej	plytki ceramiczne gres 30x30	24,06
0.39	Komunikacja	plytki ceramiczne gres 30x30	55,97
0.40	Centrala wentylacji mechanicznej	plytki ceramiczne gres 30x30	8,98
POWIERZCHNIA UŻYTKOWA PO PRZEBUDOWIE W/G PROJEKTU :			904,31 m²

3. OPIS PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH

Adaptacja polega na wykonaniu nowego układu funkcjonalnego przez przebudowę istniejących ścian wewnętrznych oraz wykonanie nowych instalacji wewnętrznych, obsługujących obiekt zgodnie z jego przeznaczeniem. Projektowana adaptacja nie powoduje niekorzystnego oddziaływania na fundamenty budynku oraz nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych naprężeń w gruncie. Projektowane elementy nie obciążają niekorzystnie istniejącej konstrukcji budynku i nie powodują przekroczenia dopuszczalnych naprężeń w istniejących elementach całego budynku.

Projektowana adaptacja nie powoduje zmiany sposobu odprowadzania wód opadowych z dachu budynku.

[1]. Projektuje się przebudowę istniejących pomieszczeń niskiego parteru budynku pod potrzeby działu rehabilitacji ruchowej na pomieszczenia o funkcji rehabilitacyjnej i odnowy biologicznej z dostosowaniem pomieszczeń do aktualnych potrzeb funkcjonalno - przestrzennych. Zamierzeniem inwestora jest przebudowa pomieszczeń w celu powiększenia bazy rehabilitacyjnej i odnowy biologicznej a także nadania im trwałego i estetycznego wizerunku. W istniejącej substancji zaprojektowano wyburzenia fragmentów murów, przemurowania, montaż nadproży i montaż przegród działowych pomieszczeń nowoprojektowanych. Celem uzyskania wymaganych zmian układu funkcjonalnego będzie konieczność wykonania tynków uzupełniających na ścianach, licówek glazurowanych ścian oraz nowych posadzek i uzupełniających instalacji w tym instalacji wentylacji mechanicznej.

[2]. Projektuje się dojście i dojazd – do platformy zewnętrznej i wejścia głównego budynku istniejącym dojściem i dojazdem o szerokości min. 1,5m utwardzonym kostką betonową ułożoną na warstwie odsączającej z kruszywa o gr. 10cm i piasku gr.3cm.

[3]. Na wydzielone jedno miejsca postojowe dla osób niepełnosprawnych, wykorzystuje się istniejące miejsce postojowe zlokalizowane na terenie działki. Przewiduje się wykonanie malowania nawierzchni farbą lateksową do asfaltów. Zostanie wykonany pas o szerokości 45 cm w kolorze białym, wyznaczający drogę dla niepełnosprawnych poruszających się na wózkach, zgodnie z rysunkiem projektu dojazdu. Zastosować farbę odporną na chemikalia, warunki atmosferyczne oraz ścieranie, np. Farba EasyLine wraz z aplikatorem do zastosowań drogowych. Symbol osoby niepełnosprawnej namalować zgodnie z obowiązującym znakiem graficznym w kolorze białym.

Prace realizować z uwzględnieniem warunków technicznych i wymagań zawartych w projekcie oraz w projektach branżowych. Projekt nie ingeruje w układ konstrukcyjny obiektu.

W części graficznej projektu oznaczono odpowiednim oznaczeniem elementy :

- do rozbiórki;
- projektowane, nowe;
- elementy nie ulegające zmianom pozostawiono bez wypełnienia.

1. ROBOTY ZABEZPIECZAJĄCE

Przed przystąpieniem do bezpośrednich robót wykonać niezbędne zabezpieczenia stref roboczych. Teren oznakować tablicami ostrzegawczymi. Wokół obiektu wydzielić strefę niebezpieczną. W strefie tej nie dopuszcza się przebywania ludzi i wykonywania jakichkolwiek innych robót budowlanych.

2. ROBOTY ROZBIÓRKOWE

W projektowanej inwestycji przewiduje się wykonanie robót rozbiórkowych, niezbędnych dla realizacji robót budowlanych, pozwalających na dostosowanie wielkości i układu pomieszczeń do aktualnych wymagań Inwestora oraz przepisów i norm budowlanych.

Bezwzględnie zadbać, aby podczas robót rozbiórkowych poszczególne elementy budynku miały zapewnioną odpowiednią nośność, sztywność i stateczność. Realizacja robót rozbiórkowych ścian wewnętrznych wyłącznie pod ścisłym nadzorem autorskim.

[1]. Demontaż demolacyjny przyborów sanitarnych i urządzeń ściennych ;
Demontażem objęto wszystkie elementy znajdujące się w pomieszczeniach sanitarnohigienicznych poddanych przebudowie.

[2]. Rozbiórka elementów budowlanych wykończeniowych;

Usunąć tynki słabe i zawilgocone, oraz uszkodzone w trakcie wcześniejszych remontów. Skucie tynku wykonać na powierzchniach odparzonych, odspojonych, zawilgoconych i uszkodzonych. Rozbiórkę poddać wyprawy na których widoczne są wykwyty po zawilgoceniu oraz po uszkodzeniach instalacji sanitarnych. Skuć skorodowane tynki ze ścian na wysokość 1,50 m od poziomu posadzek. Zerwać tapety z powierzchni ścian.

[3]. Rozbiórka przegród wewnętrznych;

Przewidziano wyburzenia ścian działowych bez ingerencji w układ konstrukcyjny budynku. Wyburzenia obejmują wewnętrzne ściany i ścianki działowe. Ściany podlegające rozbiórkę, rozebrać, zgodnie z częścią graficzną projektu.

Realizacja robót rozbiórkowych ścian wewnętrznych pod ścisłym nadzorem autorskim.

Rozebrać sufity podwieszane z zaprawy cementowej o gr.8 cm zbrojonej siatką z prętów stalowych, wraz z konstrukcją nośną z łat drewnianych wspartych na ścianach wewnętrznych działowych.

Rozebrać sufity podwieszane z płyt mineralnych na rusztach z profili metalowych typu THERMATEX.

Rozebrać sufity podwieszane z płyt GK na rusztach z profili metalowych systemu NIDA-GIPS, w zakresie niezbędnym do wykonania instalacji.

[4]. Rozbiórka okładzin podłogowych i posadzek;

Rozebrać wierzchnie warstwy posadzek wraz z podkładem betonowym.

[5]. Demontaż elementów infrastruktury technicznej ;

W obszarze adaptacji i przebudowy dokonać demontażu nieczynnych instalacji wodnych, kanalizacyjnych, centralnego ogrzewania, elektrycznych itp. ułożonych ponad sufitami podwieszonymi. Weryfikacja elementów do usunięcia w gestii inwestora - będzie przeprowadzona po demontażu istniejących sufitów podwieszanych w pomieszczeniach i korytarzach. Instalacje czynne zachować i zabezpieczyć na okres robót remontowych. Instalacje czynne umiejscowione poniżej poziomu nowych sufitów podwieszanych, przełożyć na wyższy poziom. W przypadku braku możliwości przełożenia instalacji, instalacje pozostawić do ewentualnego zabudowania płytami GKF oraz z wełny mineralnej THERMATEX na ruszcie.

[6]. Wykonanie otworów na potrzeby instalacji technologicznych w istniejących ścianach;

Wykuć lub przewiercić otwory dla przejść instalacyjnych zgodnie z częścią graficzną projektu.

[7]. Wykonanie otworów w istniejących ścianach;

Wykuć otwory dla drzwi i przejść zgodnie z częścią graficzną projektu oraz wytycznymi w części opisowej.

W budynku zachowuje się układ konstrukcyjny ścian nośnych oraz istniejące stropy. Projektuje się wybicie nowych otworów drzwiowych i przemurowań związanych z nowym układem funkcjonalnym pomieszczeń.

[8]. Stolarka drzwiowa wewnętrzna.

We wszystkich pomieszczeniach, zdemontować wyeksploatowaną stolarkę drzwiową.

[9]. Stolarka okienna.

- wykucie stolarki okiennej drewnianej,
- demontaż prowadnic stalowych zniszczonych rolet osłonowych drewnianych zwijanych,
- demontaż skrzynek drewnianych rolet osłonowych, od strony wewnętrznej,
- demontaż zniszczonych obróbek blacharskich otworowych,
- demontaż krat stalowych od strony wewnętrznej.

[10]. Częściowa rozbiórka schodów zewnętrznych;

Rozebrać fragment schodów zewnętrznych pod połączenie ich z nowoprojektowaną pochylnią NPS.

Rozwiązania konstrukcyjno-budowlane przyjęte w projekcie zweryfikować na obiekcie z udziałem projektanta po dokonaniu odkrywek miejscowych przed ostatecznymi rozbiórkami.

3. SPOSÓB PRZEPROWADZENIA PRAC

Roboty wykonać w sposób nie zakłócający funkcjonowania budynku. Prace rozbiórkowe wykonywać ręcznie, przy użyciu urządzeń mechanicznych (młotki udarowe). Dla wyeliminowania uciążliwości prowadzonych robót dla otoczenia, osłonić folią drzwi wejściowe i wewnętrzne, zabezpieczając je przed zapyleniem. Niedopuszczalne jest, aby w trakcie robót rozbierane elementy spadały poza strefę niebezpieczną. W ramach organizacji placu budowy, przewidzieć konieczność sukcesywnego wywozu gruzu. Dopuszcza się możliwość czasowego postawienia pojemnika na gruz.

4. ROBOTY ZIEMNE POD POCHYLNIĘ NPS

Wybrać grunt do osiągnięcia założonej głębokości posadowienia ław fundamentowych pochylni NPS. Przewidzieć możliwość występowania sieci istniejących, nie zinwentaryzowanych na mapie zasadniczej. W terenie występuje sieć nie użytkowana, która może posiadać połączenie z czynną siecią, może być pod napięciem. Zwrócić szczególną uwagę na wykonywanie wykopów przy istniejących kablach energetycznych. Bezwzględnie zinwentaryzować istniejące uzbrojenie, a następnie zabezpieczyć je i oznaczyć. Niezależnie od danych zawartych w projekcie, dokonać w kontrolnym wykopie rozeznania rzeczywistego układu warstw oraz właściwości fizycznych i mechanicznych gruntu. W trakcie robót, prowadzić nadzór pod kątem przydatności gruntu do bezpośredniego posadowienia fundamentu. Wykopy wykonywać ręcznie. Zabrania się wyrównywania dna wykopu gruntem z wykopu w przypadku przebrania poziomu posadowienia. W miejscach skrzyżowań i zbliżeń do istniejącej zabudowy, drzew, istniejącego uzbrojenia podziemnego prace ziemne wykonywać ze szczególną ostrożnością. Urobek zgromadzić w odpowiedniej odległości od krawędzi wykopów. Wykopy poprzedzić zdjęciem warstwy humusu na całej szerokości wykopu i składować go osobno. Po zakończeniu prac humus rozplantować w miejscach, w których był zdjęty. Teren wykopów zabezpieczyć ogrodzeniem i odpowiednimi tablicami ostrzegawczymi.

5. ROBOTY ZIEMNE POD CHODNIK

Roboty ziemne przy realizacji chodnika występują jako korytowanie pod nową konstrukcję nawierzchni. Usunąć wierzchnią warstwę gruntu o grubości 30cm. Jeżeli stwierdzi się na dnie wykopu warstwy uplastycznione, humus, grunty organiczne wykop pogłębić. Roboty ziemne, w rejonie przebiegu ciągów kablowych energetycznych i telekomunikacyjnych wykonać pod nadzorem służb odpowiednich gestorów metodą ręczną. Podczas robót zabezpieczyć widoczną armaturę uzbrojenia podziemnego przed uszkodzeniem lub zniszczeniem. Nie dopuszczać do rozmiękczenia podłoża gruntowego. Ze względu na możliwość opadów deszczu, zamknąć koryto dolną warstwą podbudowy. Podłoże gruntowe w korycie zagęścić w celu uzyskania niezbędnych parametrów geotechnicznych: wskaźnik zagęszczenia $I_s=1.0$, wtórny moduł odkształcenia $E_2=100$ MPa. W trakcie wykonywania robót kontrolować uzyskanie w/w parametrów. Podczas robót ziemnych kontrolować rodzaj gruntów występujących w podłożu. W miejscu występowania gruntów nienośnych, wymienić grunt na pospółkę do stopnia gruntu nośnego.

O terminie przystąpienia do wykonania robót ziemnych powiadomić wszystkich użytkowników obcych sieci i z nimi zlokalizować w terenie położenie uzbrojenia, uzgodnić warunki prowadzenia robót oraz nadzór nad ich przebiegiem.

6. PODŁOŻE GRUNTOWE POD CHODNIK I FUNDAMENT POCHYLNI NPS

Podłoże gruntowe zagęścić w celu uzyskania niezbędnych parametrów geotechnicznych. Grunt na dnie wykopu zagęścić do $E_{v2} \geq 60$ MPa (wtórny moduł odkształcania gruntu), wskaźnik zagęszczenia $I_s \geq 0,97$. Wzmocnienie podłoża gruntowego ze sprasowanej zagęszczarką wibracyjną, podsypki piaskowo-żwirowej o gr. warstwy 10 cm po ubiciu, zgodnie z postanowieniami normy PN-S 06102/1997.

7. PRZEBUDOWA SCHODÓW ZEWNĘTRZNYCH I POCHYLNIA NPS

W celu zapewnienia komunikacji z poziomu terenu na poziom przyziemia projektuje się przebudowę schodów wejściowych głównych oraz wykonanie pochylni dla osób niepełnosprawnych.

Ławy fundamentowe.

Ławy fundamentowe pochylni o wym. 24cm x 90 cm zbrojone 4 x prętami żebrowanymi $\varnothing 12$ mm, strzemiona $\varnothing 6$ mm co 30 cm na warstwie chudego betonu klasy C 8/10 gr. 10 cm. Stal AIII (34GS), A0 (StOS), beton klasy C 12/15, otulina min. 2,5 cm. Głębokość posadowienia 80 cm poniżej poziomu istniejącej nawierzchni asfaltowej. Szczegóły dotyczące wymiarów i poziomu posadowienia fundamentów przedstawiono w części graficznej projektu.

Izolacja przeciwwilgociowa .

Obustronną izolację pionową części podziemnej ław fundamentowych, wykonać z dwuskładnikowej, uelastycznionej modyfikowaną polimerami, zaprawy uszczelniającej AQUAFIN -2K/M, metodą dwukrotnego smarowania. Podłoże powinno być suche – wilgotność $\leq 4\%$ wagowo, czyste, równe. Izolację wykonywać przy temperaturze otoczenia nie niższej niż 5°C . Materiał nanosić przy użyciu szczotek dekarских lub wałków. Wykonać powłokę składającą się z: warstwy gruntującej i dwóch warstw izolacyjnych. Do wykonania warstwy gruntującej użyć żywicy ASODUR-GBM. Pierwszą warstwę starannie nanieść na podłoże przez wcieranie. Po przereagowaniu składników nałożonej warstwy (okres od 3 do 6 godzin) nanieść drugą warstwę ASODUR-GBM i posypać ją piaskiem kwarcowym o uziarnieniu 0,2 – 0,7 mm. Układanie kolejnych warstw po wyschnięciu poprzednich. Warstwę uznaje się za suchą, gdy nie wykazuje lepkości. Bezwzględnie przestrzegać wytycznych producenta zawartych w kartach technicznych, a w szczególności odnoszących się do warunków stosowania, przerw technologicznych między nanoszeniem kolejnych warstw i zużycia materiału. W czasie wykonywania prac, przestrzegać normy PN-EN 13813.

Izolacja pozioma - 2x papa termozgrzewalna podkładowa gr. 4,0 mm . Po wyschnięciu izolacji przestrzeń pomiędzy ławami pochylni i projektowane schody wejściowe zagruzować gruzem z rozbiórek.

Płyta podjazdu .

Po wyschnięciu izolacji przeciwwilgociowej, przestrzeń pomiędzy ławami pochylni i projektowanymi schodami wejściowymi zagruzować gruzem z rozbiórek. Podbudowę wykonać z gruzobetonu gr. od 0 - 50 cm. Podkład zbrojony siatką z prętów stalowych $\varnothing 12$ mm, o oczkach 15 cm x 15 cm. Płaszczyznę jezdnią pochylni wykonać z kostki betonowej produkcji Poz-Bruk typ Nova o wym. 10 cm x 10 cm w kolorze jasnoszarym na piaskowej podsypce gr. 10 cm, zagęszczonej cementem. Policzki pochylni licować płytkami elewacyjnymi cienkościennymi z piaskowca w nawiązaniu do istniejących cokołów budynku.

Schody zewnętrzne .

Projektuje się przebudowę schodów wejściowych głównych. Schody oparte na gruncie i ścianach bocznych. Płyta podestowa żelbetowa z betonu klasy C-16/20, gr. 15 cm. Zbrojenie główne płyty podestowej i biegu z prętów $\varnothing 8$ mm, stal klasy A-III w rozstawie co 15 cm, pręty rozdzielcze z prętów $\varnothing 6$ mm , stal A-0 co 15 cm. Płytę spocznikową i biegi ze stopniami betonować jednocześnie bez przerw technologicznych. W trakcie betonowania zamocować marki pod balustrady schodowe. Przed wejściem zaniżyć powierzchnię podestu o 5 cm w formie prostokąta o wym. 100x50 cm, w celu ułożenia wycieraczki. W części nadziemnej, schody częściowo murowane z bloczków betonowych M 6 klasy 15 na zaprawie cementowej marki M 10 MPa z dodatkiem środków uszczelniających np. Hydrobet. Część wewnętrzna wypełniona gruzobetonem.

Okładzina stopni schodowych z płytek ceramicznych mrozoodpornych gress o zwiększonej odporności mechanicznej (min. 7 Mohs) o wymiarach 297 mm x 297 mm, nasiąkliwość grupy BI-poniżej 3%, odporności na ścieranie klasy PEI 5, faktura naturalna matowa, stopnice ryflowane. Zastosować gress o klasyfikacji skuteczności antypoślizgowej według normy DIN 51130 o klasie antypoślizgowości R12, określającej stopień narażenia na niebezpieczeństwo poślizgu. Fakturę płytek i kolorystykę uzgodnić z użytkownikiem obiektu. Płytki układać ryflowaniem równoległe do krawędzi stopni. Na stopniach ułożyć stopnice ryflowane. Ułożenie płytek rozplanować uwzględniając szerokość spoin. Płytki rozmieścić symetrycznie tak aby skrajne były jednakowej szerokości, większej niż połowa płytki.

Okładzinę ceramiczną przyklejać na elastycznej, hydraulicznie wiążącej zaprawie klejowej ATLAS PROGRES MEGA. Rozprowadzić zaprawę gładką stroną packi a następnie, po uzupełnieniu dawki zaprawy, rozczesać ją zębatą stroną. Wysokości ząbków packi max. 6 mm. Pochylenie packi w stosunku do powierzchni od 20° do 60° . Łączna grubość warstwy nie powinna być mniejsza od 2 mm. Jednocześnie, gładką stroną packi nanosić zaprawę na spodnią powierzchnię płytki – grubość warstwy ok. 1 mm. Tak przygotowaną płytkę układać na podłoże i lekko dociskać bez przesuwania. Układać płytki bez pustek w warstwie klejowej. Układać je szczelnie, aby pod płytkami nie tworzyły się puste przestrzenie. Przy prawidłowo położonych płytkach, po ich dociśnięciu zaprawa powinna zostać wyciśnięta na całym obwodzie. Jej nadmiar usunąć szpachelką. Wykonać elastyczną fugą cementową, odporną na przenikanie wody. Szerokość spoin 3 mm. Wszystkie płytki stopnic wysuwać poza pionowe lico płyty schodowej o 10 mm i wykonać przy użyciu tarczy diamentowej w spodniej stronie płytek przegłębienie kapinosa. Na ścianach wykonać cokoliki wysokości 15 cm z ciętej płytki.

Na spoczniku zamontować aluminiowo-gumową kratkę wycieraczki o wym. 100 x 50 cm przed głównym skrzydłem drzwi wejściowych (ca. 30 cm od drzwi), w/w kratkę osadzić w korytku betonowym (głębokości 5 cm) na kątownikach stalowych 25/3 mm, z dna korytka przewidzieć odprowadzenie wody opadowej rurą PCV o średnicy 80 cm na zewnątrz podestu, wlot rury zabezpieczyć siatką z tworzywa sztucznego przed zapychaniem.

Przed drzwiami zapewnić strefę manewrową dla wózka inwalidzkiego. Na posadzce niedopuszczalne są jakiegokolwiek uskoki. Szerokość drzwi wejściowych do budynku i do pomieszczeń wewnątrz min. 90 cm w świetle.

Balustrada stalowa .

Balustrada pochylni – słupki wykonać z rur stalowych o przekroju kwadratowym 30/2 mm (wys. 110 cm, rozstaw osiowy 150 cm) ze stopką 10x10 cm z blachy stalowej gr. 5 mm (mocowanie stopki do policzków betonowych 4x śrubami M6), poręcze – rury stalowe 30/2 mm, wypełnienie balustrady (wys. 78 cm) - pręty gładkie 8 mm o rozstawie osiowym co 12 cm mocowane pomiędzy poziomymi elementami z rur kwadratowych 20/2 mm, mocowanie dwóch niższych poręczy do słupków – rura stalowa 20/2 mm. Na pochylni dla niepełnosprawnych wykonać obustronnie poręcze w dwóch równoległych pasmach na wysokościach od poziomu podłoża: pochwyt górny 900 mm, pochwyt dolny 750 mm, poprzeczka dolna na wys. 400 mm. Zewnętrzne krawędzie pochwyty wydłużyć na końcach pochylni o 30 cm i zaokrąglić w dół. Połączenia wykonać jako spawane. Wszystkie krawędzie cięcia elementów stalowych muszą być zaokrąglone i oszlifowane. W przypadku przekrojów zamkniętych rurowych, końce elementów szczelnie zamknąć zaślepkami, tak by nie było dostępu czynników korozyjnych do wnętrza elementu.

Zabezpieczenie antykorozyjne .

Elementy stalowe zabezpieczyć antykorozyjnie. Wszystkie elementy stalowe dokładnie oczyścić z rdzy i zanieczyszczeń do stopnia czystości Sa2 wg PN-EN ISO 12944-4 obróbką strumieniową. Po ostatecznym zmontowaniu balustrady uzupełnić wszystkie ubytki powłok ochronnych powstałych w trakcie transportu, składowania i montażu. Zabezpieczenie spawów wykonywanych na montażu – oczyszczenie do stopnia czystości St2. W trakcie montażu szczególną uwagę zwrócić na antykorozyjne zabezpieczenie styków montażowych i elementów podporowych. Powierzchni elementów stalowych przewidzianych do obetonowania nie malować.

Malowanie – przyjęto system S2.07. wg EN ISO 12944-5 - dla długiego okresu oczekiwanej trwałości. Elementy pokryć dwukrotnie preparatem Corina, następnie farbą wierzchniego krycia do metalu - kolor anodowanego aluminium (RAL MATT 9006/NCS 2502-B). Warstwa podkładowa – (2x80µm), warstwa nawierzchniowa (2x100µm). Łączna grubość powłok 180 µm. Jakość powłok malarskich wg PN/C-81503.

8. CHODNIK

Podbudowa .

Z kruszywa łamanego 0/31,5 mm o grubości 15-20 cm. Podbudowę zagęścić zagęszczarką wibracyjną. Podbudowę wykonać zgodnie z normą PN-S 06102/1997.

Podsypka cementowo-piaskowa.

Podsypkę cementowo piaskową wytwarzać w stosunku 1:3. Stosować piasek odpowiadający wymaganiom PN-B-06712. Cement powinien odpowiadać wymaganiom PN-B-19701. Grubość podsypki po zagęszczeniu od 3 do 5 cm. Układać podsypkę w dwóch etapach: wyrównać, zwilżyć i zagęścić dolną warstwę a następnie ułożyć warstwę górną. Wyrównać i wyprofilować górną warstwę podsypki.

Nawierzchnia .

Nawierzchnia z kostki betonowej produkcji Poz-Bruk gr. 8 cm typ Nova o wymiarach 20x20cm w kolorze jasnoszarym. Krawężniki ustawić na ławie z betonu klasy C 8/10 o konsystencji „mokrej ziemi”. Obsypać zewnętrzną ścianę krawężnika betonem i zagęścić. Układanie kostki betonowej rozpocząć od wyznaczenia kąta prostego przez dwie osie prostopadłe, przy użyciu rozciągniętego sznurka. Zachować spoiny grubości 3-5 mm oraz spadek poprzeczny około 2%. Kostkę układać ok. 1,5 cm wyżej od projektowanej niwelety chodnika. Do spoinowania stosować piasek czysty ostro-krawędziowy. Szczeliny wypełnić suchym piaskiem. Wypełnianie szczelin prowadzić w sposób ciągły, w miarę postępu prac. Zamieść powierzchnię ułożonych kostek przy użyciu szczotek ręcznych lub mechanicznych i przystąpić do ubijania nawierzchni chodnika.

Do ubijania stosować wibratory płytowe z osłoną gumową lub elastomerową dla ochrony kostek przed uszkodzeniem i zabrudzeniem. Wibrowanie prowadzić od krawędzi powierzchni ubijanej w kierunku środka i jednocześnie w kierunku poprzecznym kształtek. Po ubiciu nawierzchni uzupełnić szczeliny piaskiem i zamieść nawierzchnię. Odwodnienie chodnika powierzchniowe – spadki w kierunku trawników.

9. REKULTYWACJA ZIELENI PO WYKONANIU PRAC BUDOWLANYCH

Odnówić po przeprowadzeniu prac budowlanych istniejący pas zieleni. Po wykonaniu prac przeprowadzić rekultywację terenu zielonego przyległego do remontowanego obszaru. Wywieźć zanieczyszczoną glebę. Nawieźć humus. Humus wzruszyć na całym trawniku i splantować ze spadkiem od budynku. Posiać trawę dostosowując rodzaj trawy do miejsca w którym będzie siana – inny rodzaj dla miejsc zacienionych i inny od strony nasłonecznionej. Nasiona przysypać mieszanką humusu, torfu i piasku w równych częściach. Trawniki przewalować (ugnieść) i zrosić wodą. Nasadzić drobne formy roślinne i krzewy. Prace ogrodnicze powinna przeprowadzić specjalistyczna firma ogrodnicza.

10. ŚCIANKI DZIAŁOWE MUROWANE

Zaprojektowano nowe ścianki działowe w układzie wynikającym z projektowanej funkcji. Ścianki natrysków oraz WC wykonać do wysokości 2,20 m. Ścianki działowe o gr. 6 cm i 12 cm wykonać metodą tradycyjną - murowane z pustaków ceramicznych szczelinowych lub cegły dziurawki klasy 15 na zaprawie cementowo-wapiennej marki 3 MPa. Ścianki posadowić na podkładzie betonowym posadzek. Nowe murowane ściany przewiązać co trzecią warstwę z istniejącymi murami wykonując strzępia na gł. 1/2 cegły. Układ ścianek zgodnie z częścią graficzną projektu. Klasyfikacja p/pożarowa: nie rozprzestrzeniające ognia – NRO.

11. ŚCIANKI DZIAŁOWE SYSTEMOWE Z PŁYT GK

Ścianki działowe w obudowie z płyt gipsowo-kartonowych GKFI (Typ FH2) o grubości 12,5 mm wodo i ognioodpornych firmy KNAUF, na ruszcie metalowym z profili UW 50 i CW 50 ze stali zimnogiętej ocynkowanej gr. 0,6 mm, o rozstawie słupków 60 cm. Płyty ułożone dwuwarstwowo grubość 2 x 12,5 mm.

Płyty mocować blachowkrętami fosfatowanymi TN 35 do profili zimnogiętych - rozstaw co 20 cm. Profile przyściennie (obrzeżne) mocować kołkami rozporowymi wbijanymi o średnicy 6 mm i długości 60 mm - rozstaw co 60 cm. Pomiędzy profilami a ścianami i stropami ułożyć taśmę akustyczną firmy KNAUF. Złącza płyt GKFI i łby wkrętów zaszpachlować masą szpachlową UNIFLOTT firmy KNAUF bez taśmy spoinowej lub masą szpachlową FUGENFUELLER LEICHT z taśmą spoinową. Powierzchnię płyt wygładzić przez szlifowanie packą z siatką ścierną i zagruntować środkiem gruntującym. Na styku ze ścianami szczelinę wypełnić uszczelniaczem akrylowym. Ścianki wypełnić wełną szklaną URSA o grubości 5 cm. Elementy wiszące na ściankach montować na dodatkowym ruszcie z profili zimnogiętych CW/50 połączonych przewiązką ze stelażem ścianki działowej. W ściankach mogą być wmontowane puszki elektryczne. W ściankach zamontować drzwiczki rewizyjne umożliwiające dostęp do zaworów instalacji. Wartość ważonego wskaźnika izolacyjności akustycznej przegrody $R_w = 52$ dB. Wymagana klasa odporności ogniowej ścianek w obudowie z płyt GKFI - EI 60. Klasyfikacja w zakresie rozprzestrzeniania ognia – nie rozprzestrzeniające ognia – NRO.

12. PRZEBICIA, ZAMUROWANIA, NAPRAWY MIEJSC USZKODZONYCH

Wszelkie zamurowania, uszkodzenia, zarysowania, wykruszanie cegieł, zaprawy, mała wytrzymałość wymagają przemurowania fragmentów ścian. Przebicia, zamurowania otworów drzwiowych, bruzd, wnęk, oraz miejsc uszkodzonych wykonać zgodnie z częścią graficzną opracowania. Zamurowania i ubytki w ścianach, wykonać zgodnie z oznaczeniami na rysunkach, Materiał - cegła pełna klasy 15 MPa kat. 1, zaprawa marki 5 MPa, kategoria wykonania prac A.

13. NADPROŻA

W ściankach działowych lekkich z profili metalowych – otwory systemowe. W ściankach działowych murowanych nadproża systemowe z belek prefabrykowanych L-19 N. W ścianach konstrukcyjnych nośnych do wykonania elementów konstrukcji nadproży, przystąpić po skuciu tynków z obu stron ściany w okolicy projektowanego nadproża i po bezwzględnym sprawdzeniu stanu technicznego muru. Nad projektowanymi otworami drzwiowymi, wykonać nadproża z kształtowników stalowych walcowanych I NP 140 i 180 stal St3SX :

- w pomieszczeniu nr 1 z I NP 140 l = 130 cm w ilości 3 szt.
- w pomieszczeniu nr 11 z I NP 140 l = 150 cm w ilości 2 szt.
- w pomieszczeniu nr 29 z I NP 180 l = 155 cm w ilości 3 szt.
- w pomieszczeniu nr 30 z I NP 140 l = 130 cm w ilości 2 szt.
- w pomieszczeniu nr 37 z I NP 180 l = 190 cm w ilości 4 szt.

Nadproża wykonać metodą połówkową osadzając belki w wykutej bruździe. Kolejność robót:

- Podstemplować strop w miejscu przyległym do projektowanego otworu, wzdłuż istniejącej ściany w odległości nie większej niż 1,0 m od nadproża, po obu stronach rozkuwanej ściany, tak aby było możliwe prowadzenie prac. Strop podpierać przy użyciu rozpór (stempli) stalowych teleskopowych. Rozpory opierać dołem na podwalinie 14x14cm, górą poprzez podłużnicę 14x14cm, ustawioną prostopadłe do kierunku układu konstrukcyjnego stropu. Rozpory usunąć dopiero po osadzeniu nadproża i uzyskaniu przez beton i zaprawę min.75% wytrzymałości.

- W miejscu oparcia belek wykuć w murze otwory w miejscu oparcia belek pod poduszki betonowe.
- Wykonać poduszki z betonu klasy C20/25 o grubości 10 cm, długości 25cm i szerokości równej grubości ściany.

- Po uzyskaniu przez beton poduszek wytrzymałości gwarantowanej, na odpowiedniej wysokości od poziomu posadzki wykonać w ścianie jednostronną bruźdę o 5 cm większą od wysokości i długości montowanej belki nadprożowej. Głębokość bruźdy max. 1/2 grubości muru. Bruźdę wykonać przez nawiercanie, nacinanie mechaniczne piłą z tarczą diamentową i wylupywanie. Zabrania się dynamicznego kucia ręcznym sprzętem udarowym, powodującego drgania i wibracje.

- Przygotowaną bruźdę oczyścić z części luźnych i pyłu, zwilżyć wodą i skropić zaczynem cementowym oraz wypełnić plastyczną zaprawą cementową klasy 8 Mpa.

- Belki stalowe umieścić na „wcisk” w bruździe wypełnionej zaprawą i oprzeć na poduszkach.

- W przestrzeni pomiędzy belkami a bruźdą wbić kliny stalowe w celu wywołania wstępnych naprężeń w belce i bruźdę wypełnić ręcznie zaprawą montażową Ceresit CX 15 o konsystencji plastycznej z każdorazowym dokładnym zagęszczaniem warstwy drewnianym ubijakiem.

- Po 7 dniach, wykonać bruźdę po przeciwnej stronie ściany, powtarzając czynności opisane wyżej. Pozostawić wystarczającą przestrzeń na osadzenie belek środkowych.

- Belki kotwić ze sobą śrubami stalowymi Ø 16 mm z obu stron stosując tuleje dystansowe między belkami. Belki połączyć ze sobą śrubami po uprzednim wypełnieniu przestrzeni międzybelkowej gruzobetonem, skręcając je nakrętkami z zastosowaniem podkładek.

- Po związaniu zaprawy, nad belkami wykuć otwory w celu zalania przestrzeni międzybelkowej betonem. Przestrzeń pomiędzy belkami i kieszenią bruźdy wypełnić drobnoziarnistym plastycznym płynnym betonem klasy C 20/25. Beton wtlaczać pod ciśnieniem przy użyciu agregatu tynkarskiego.

- Po 7 dniach od zalania betonem przestrzeni międzybelkowej, przystąpić do wykonania otworu w istniejącej ścianie, przez nawiercanie, nacinanie mechaniczne piłą z tarczą diamentową do betonu i wylupywanie. Zabrania się stosowania sprzętu pneumatycznego powodującego drgania i wibracje. Zachować dużą staranność przy pracach. Roboty realizować tak, aby nie dopuścić do destrukcji, zarysowań lub spękań istniejących ścian konstrukcyjnych.

- Rozpory usunąć po uzyskaniu min. 75% wytrzymałości betonu i zaprawy, użytych do osadzenia nadproża.

- Roboty wykonywać pod stałym nadzorem technicznym. Podczas wykonywania nadproży przestrzegać wymogów technologicznych w zakresie uzyskania wytrzymałości betonu i zaprawy.

- Belki stalowe zabezpieczyć antykorozyjnie przez malowanie farbą miniową. Nadproża stalowe osiatkować siatką tynkarską i wyszpaldować cegłą dziurawką.

Uwaga: w przypadku, gdy mur w miejscu podparcia nadproży stalowych będzie osłabiony (sypiąca się zaprawa między cegłami, popękane cegły, brak poprawnego przewiązania wzajemnego cegieł), przemurować pas muru o szer. 50 cm na całej grubości (wiąząc go z istniejącym murem) od poziomu 1,0 m nad posadzką do spodu poduszki betonowej. Ewentualne przemurowanie uzgodnić z projektantem.

14. ZABEZPIECZENIE PRZEJŚĆ INSTALACYJNYCH

Przepusty instalacyjne w stropach lub ścianach oddzielenia przeciwpożarowego wykonać w klasie odporności ogniowej (EI) tych oddzieleń, zabezpieczając je atestowanymi materiałami uszczelniającymi lub urządzeniami w systemie posiadającym aktualne dopuszczenie do stosowania. Wymagane w projekcie rozwiązania zapewni np. system PROMASTOP firmy PROMAT.

Dopuszcza się brak instalowania przepustów dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i grzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych. Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 40 mm, należy również wykonać w ścianach i stropach nie będących elementami oddzielenia przeciwpowodziowego, dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej co najmniej EI 60 lub REI 60. Przepusty te powinny posiadać klasę odporności ogniowej (EI) tych elementów.

15. TYNKI PODKŁADOWE I WIERZCHNIE

Po wykonaniu wszelkich robót remontowych na powierzchni ścian, we wszystkich pomieszczeniach, wykonać naprawy struktury tynków do poziomu projektowanych sufitów podwieszanych. Istniejące wewnętrzne tynki w dobrym stanie technicznym, zachować, w razie potrzeby skuć obłuzowane fragmenty, wypełnić ubytki i wyrównać. Tynki wykonać jako tradycyjne zatarte na gładko z zaprawy wapiennej - cementowej marki 8 MPa, kat.III o grubości ok. 2,0 cm. W dolnych partiach ścian wewnętrznych w miejscach skucia skorodowanego tynku do wysokości 1,50 m od poziomu posadzki, wykonać tynki renowacyjne system SCHOMBURG. Po skuciu tynków, powierzchnie ścian, oraz spoiny oczyścić z soli budowlanej, szczotkami stalowymi, a następnie odgrzybić preparatem likwidującym biologiczne skażenie podłoża RENOGAL metodą smarowania dwukrotnie.

Oczyszczoną powierzchnię ścian pokryć jednokrotnie preparatem przetwarzającym związki soli budowlanej ESCO-FLUAT. Przez zastosowanie preparatu ograniczona zostaje wędrówka łatwo rozpuszczalnych soli do świeżego tynku renowacyjnego w czasie wiązania. Zużycie: przy dwukrotnym powlekanu ok. 0,4 - 0,5 kg/m².

Na wysokość 0,5 m od poziomu posadzki, ściany pokryć zaprawą uszczelniającą do izolacji podłoża mineralnych AQUAFIN-1K, zużycie: wilgoć gruntowa/woda bezciśnieniowa - ok. 3,5 kg/m². Grubość warstwy 2 mm.

Na całej powierzchni skutego tynku do wysokości 1,50 m, wykonać obrzutkę (szpryc) - połowicznie kryjącą powierzchnię ściany, z zaprawy cementowej z dodatkiem emulsji ASOPLAST-MZ. Grubość warstwy - bezwzględnie poniżej 0,5 cm. Na stwardniałą obrzutkę nanieść tynk podkładowy THERMOPAL - GP-11. Grubość warstwy - bezwzględnie powyżej 1 cm. Następną warstwę tworzy tynk renowacyjny THERMOPAL - SR-24. Grubość warstwy - bezwzględnie powyżej 1,5 cm. Przestrzegać wytycznych producenta zawartych w kartach technicznych wyrobów, a w szczególności odnoszących się do warunków stosowania, przerw technologicznych między nanoszeniem kolejnych warstw i zużycia materiału. Tak wykonane tynki zapewniają trwałość i prawidłowe funkcjonowanie systemu zabezpieczającego przed korozją biologiczną dolnych partii murów i tynków przyziemia.

Zwrócić uwagę aby wszystkie instalacje wewnętrzne były pochowane w bruzdach w licu ściany przed wykonaniem wypraw tynkarskich.

16. TYNK DROBNOZIARNISTY – GŁADŹ MINERALNA

Na powierzchni zatartych tynków renowacyjnych i starych naprawianych wykonać gładź z mineralnej cienkowarstwowej masy szpachlowej THERMOPAL-FS33 o grubości ziarna 0,1 mm.

17. ZABUDOWY INSTALACJI I INNYCH ELEMENTÓW

Wykonać z płyt GKFI (Typ FH2) wodo i ognioodpornych KNAUF grubości 12,5 mm, ułożonych dwuwarstwowo, na ruszcie metalowym z profili nośnych CD 27x60x27 i podstawowych UD 27x28x27. Profile mocować do ścian i sufitów kotwami rozprężnymi szybkiego montażu KOELNER w tulei stalowej ø 6 mm i długości 60 mm. Kotwy osadzać na szybkowiążącej zaprawie montażowej ATLAS MONTER w rozstawie co 60 cm. Styki płyt okleić taśmą zbrojoną i wyszpachlować.

Umożliwić łatwy dostęp do instalacji, przez wmontowanie drzwiczek rewizyjnych. Kanały wentylacyjne z blachy oraz rur aluminiowych FLENOX o śr.130 mm, obudować płytami ogniochronnymi PROMATECT-H, na ruszcie z profili ocynkowanych zimnogiętych gr.0,6 mm. Płyty ułożone dwuwarstwowo – grubość 2 x 10,0 mm. Wymagana klasa odporności ogniowej EI 60.

18. ZABUDOWY SŁUPÓW I PODCIĄGÓW

Wykonać z dwóch warstw płyt gipsowo-kartonowych GKFI (Typ FH2) wodo i ognioodpornych KNAUF grubości 12,5 mm na ruszcie metalowym z profili nośnych CD 27x60x27 i podstawowych UD 27x28x27. Profile mocować do ścian i sufitów kotwami rozprężnymi szybkiego montażu KOELNER w tulei stalowej ø 6 mm i długości 60 mm. Kotwy osadzać na szybkowiążącej zaprawie montażowej ATLAS MONTER w rozstawie co 60 cm. Złącza poprzeczne i podłużne płyt przesunąć wzajemnie o min.10 cm. Mocowanie płyt do konstrukcji wkrętami fosfatowanymi 3,2mm x 35mm, rozstaw 200 mm, mocowanie płyt ze sobą ukośnymi zszywkami stalowymi 16/10. Styki płyt okleić taśmą zbrojoną i wyszpachlować.

19. OŚCIEŻA WEWNĘTRZNE OTWORÓW OKIENNYCH

Miejsca po zdemontowanych skrzynkach osłon drewnianych rolet, zabudować płytami gipsowo-kartonowymi GKFI (Typ FH2) wodo i ognioodpornych KNAUF grubości 12,5 mm na ruszcie metalowym. Przestrzeń pomiędzy murem a obudową wypełnić szczelnie matami z wełny mineralnej. Powierzchnię wewnętrznych ościeży okiennych oczyścić i zagruntować głęboko penetrującym preparatem wzmacniającym podłoże. Tynki ościeży zniszczonych i odspojonych od podłoża zbić w całości. Powierzchnię uszkodzoną, naprawić stosując mineralną zaprawę wapienno cementową. Powierzchnię tynków pokryć gładzią z cienkowarstwowej masy szpachlowej THERMOPAL-FS33 o grubości ziarna 0,1 mm.

20. OCIEPLENIE, PODKŁADY I WARSTWY WYRÓWNAWCZE POD POSADZKI

We wszystkich pomieszczeniach wykonać ocieplenie z płyt styropianowych twardych EPS 200 PODŁOGA o gr. 5 cm, ułożonych na istniejącym wyrównanym podłożu posadzkowym. Po ułożeniu ocieplenia, wykonać warstwy wyrównawcze podkładowe z zaprawy cementowej klasy M 20 MPa, zbrojone siatką z prętów śr. 2 mm i oczkach 10 x 10 cm. Grubość warstw zależna od różnicy poziomów posadzek w poszczególnych pomieszczeniach. W miarę możliwości zachować jednolity poziom posadzek. W pomieszczeniach mokrych podkład z kanalizacyjnymi wpustami podłogowymi wykonać ze spadkiem min. 1% w kierunku kratki ściekowych.

21. DYLATACJE OBWODOWE

Przyścienne dylatacje obwodowe (brzegowe) posadzek wykonać przy użyciu dylatacyjnej taśmy brzegowej PE o gr. 0,5 cm.

22. IZOLACJA PRZECIWWILGOCIOWA PIONOWA

[1]. Na powierzchni tynku renowacyjnego podkładowego do wysokości 0,50 m od posadzki, ściany pokryć izolację przeciwwilgociową z elastycznej zaprawy uszczelniającej AQUAFIN - 2K, ułożonej dwuwarstwowo. Grubość całkowita warstwy izolacji po wyschnięciu (obciążenie wodą nie zalegającą, wilgoć gruntowa) – 2 mm. Zużycie materiału min. 3,5 kg/m². Pierwszą warstwę nanosić obficie dokładnie wcierając w wilgotne podłoże przy użyciu szczotki dekarskiej lub twardego pędzla. Drugą warstwę nanosić w podobny sposób lub przez szpachlowanie. Nanoszenie rozpocząć dopiero po wyschnięciu warstwy pierwszej. Unikać nanoszenia w jednym zabiegu ilości większej niż 1 mm grubości związanej warstwy, aby zapobiec niebezpieczeństwu powstania rys skurczowych wynikających z dużej ilości spoiwa. Zwrócić uwagę na staranne wykonanie izolacji w miejscach styku ścian z posadzką. W miejscach połączenia wkleić taśmę ASO-Dichtband 2000.

[2]. W pomieszczeniach „mokrych” (węzły sanitarne) pionową izolację przeciwwilgociową na ścianach wykonać do wysokości 2 m. W miejscu styku ścian z posadzką oraz na styku posadzki z kratkami ściekowymi ułożyć taśmę uszczelniającą ASO-Dichtband 2000. Taśmę wtopić w zaprawę uszczelniającą AQUAFIN - 2K. Technologia wykonania jak w pkt.[1]. Wpusty instalacyjne osadzić poniżej izolacji podłogowej i uszczelnić na obwodzie kitem trwale plastycznym. Kołnierz kratki odpływowej szczelnie połączyć z poziomą warstwą izolacji przeciwwodnej. Kołnierze starannie przykleić do wylewki cementowej i szczelnie połączyć z powłoką izolacji. Wpusty instalacyjne zabezpieczyć taśmą samoprzylepną, zgodną z systemem przyjętej izolacji. Prace izolacyjne podlegające zakryciu wymagają odbiorów częściowych.

Prace izolacyjne podlegające zakryciu wymagają odbiorów częściowych.

23. IZOLACJA PRZECIWWILGOCIOWA POZIOMA

Podłoże zagruntować preparatem ASO-Unigrund-K system SCHOMBURG zużycie 30-80 g/m². Wykonać izolację przeciwwilgociową z elastycznej zaprawy uszczelniającej AQUAFIN - 2K, ułożonej dwuwarstwowo. Grubość całkowita warstwy izolacji po wyschnięciu (obciążenie wodą nie zalegającą, wilgoć gruntowa) – 2 mm. Zużycie materiału min. 3,5 kg/m². Pierwszą warstwę nanosić obficie dokładnie wcierając w wilgotne podłoże przy użyciu szczotki dekarskiej lub twardego pędzla. Drugą warstwę nanosić w podobny sposób lub przez szpachlowanie. Nanoszenie rozpocząć dopiero po wyschnięciu warstwy pierwszej. Unikać nanoszenia w jednym zabiegu ilości większej niż 1 mm grubości związanej warstwy, aby zapobiec niebezpieczeństwu powstania rys skurczowych wynikających z dużej ilości spoiwa. Podłoże powinno być nośne, równe i lekko porowate, wolne od gniazd żwirowych, spękań, nadlewk, kurzu oraz materiałów, środków i warstw zmniejszających przyczepność.

Prace izolacyjne podlegające zakryciu wymagają odbiorów częściowych.

24. OKŁADZINA ŚCIENNA CERAMICZNA

W węzłach sanitarnych ściany wyłożone glazurą błyszczącą o wymiarach 20 x 25 cm, do wysokości 2,00 m - spoina biała. Przy umywalkach fartuch z płytek ceramicznych na wysokość 1,60 m i szerokość min. 60 cm na każdą stronę poza umywalką. Położenie płytek ściennych w/g wzoru uzgodnionego z Inwestorem. Okładziny ścienne ułożyć w siatkę prostokątną. Układanie pierwszego rzędu płytek ściennych wykonać przed ułożeniem płytek posadzkowych. Płytki układać na kleju wodoodpornym elastycznym. Przy przyklejaniu płytek stosować krzyżyki dystansowe, dla uzyskania szczeliny na spoinę o szerokości 1,5 mm. Spoina 1,5 mm. Łączenie płytek na narożach bezlistwowe - szlifowane. Ściany w narożnikach, na styku z posadzką, niszach i wokół drzwi wykończone spoinami z silikonu sanitarnego. Zamontować listwy narożne oraz elementy maskujące w otworach rewizyjnych. Alternatywnie wypukłe narożniki i krawędzie zabezpieczyć listwami narożnikowymi z PCV, zatapiającymi w kleju, dobieranymi pod kolor płytek ceramicznych. Zaprawę klejącą nanosić na podłoże gładką krawędzią pacy, a następnie równomiernie rozprowadzać krawędzią zębatą. Nie nanosić grubszej warstwy kleju niż wynika z wielkości zębów pacy. Maksymalna grubość warstwy zaprawy klejącej pod płytką: 5 mm. dla zapraw cienkowarstwowych i 10 mm. dla zapraw średniowarstwowych. Suche i czyste płytki układać na zaprawę klejową przed upływem czasu otwartego wiązania - płytki ścienne pokryć zaprawą na co najmniej 80 – 90% ich powierzchni. Płytki ułożone na ścianach spoinować po 2 dniach. Zaprawę wciskać w przestrzenie między płytkami gumową pacą, aż do całkowitego ich wypełnienia. Dylatacje oraz połączenia ścian i połączenia ścian z podłogą wypełnić wypełniaczami elastycznymi, np. maxit Silikon Sanitarny. Silikonem wypełnić miejsca montażu baterii oraz inne elementy przechodzące przez płaszczyznę płytek.

25. POSADZKI Z PŁYTEK CERAMICZNYCH

Posadzki z płytek ceramicznych gress o wymiarach 297 mm x 297 mm, antypoślizgowość R9, nasiąkliwość grupy BI-poniżej 3%, odporności na ścieranie klasy PEI 5, faktura naturalna matowa, w układzie prostokątnym, klejone zaprawą klejową wodoodporną elastyczną, bezpośrednio na warstwie izolacji przeciwwilgociowej, wraz z cokolikami o wysokości 7,5 cm. Cokoliki systemowe lub cięte z płytek i wykończone alternatywnie listwami PVC, w kolorze zbliżonym do koloru płytek posadzkowych. Przy przyklejaniu płytek stosować krzyżyki dystansowe, dla uzyskania szczeliny na spoinę o szerokości 3-4 mm. Zaprawę klejącą nanosić na podłoże gładką krawędzią pacy, a następnie równomiernie rozprowadzać krawędzią zębatą. Nie nanosić grubszej warstwy kleju niż wynika z wielkości zębów pacy. Maksymalna grubość warstwy zaprawy klejącej pod płytką: 7 mm dla zapraw cienkowarstwowych i 10 mm dla zapraw średniowarstwowych. Suche i czyste płytki układać przed upływem czasu otwartego klejenia - płytki pokryć zaprawą klejową na 100% ich powierzchni. Płytki spoinować po 2 dniach. Zaprawę wciskać w przestrzenie między płytkami gumową pacą, aż do całkowitego ich wypełnienia. Dylatacje oraz połączenia ścian z podłogą wypełnić wypełniaczami elastycznymi, np. maxit Silikon Sanitarny. W pomieszczeniach „mokrych” (węzłach sanitarnych) osadzić kratki ściekowe ze stali nierdzewnej.

26. POSADZKI Z PANELI LAMINOWANYCH

Panele podłogowe laminowane, grubości 10 mm, na pióro i wpust, na warstwie przeciwpoprężnej, klasa użyteczności 23, odporność na ścieranie AC5, (system bezklejowy). Warstwy przeciwpoprężne z płyt kartonowych sprężystych grubości 5 mm lub z gąbki tłumiącej grubości 3 mm. Przed montażem panele przechowywać w pozycji poziomej przez 24 h, w zamkniętym opakowaniu, w temperaturze pomieszczenia aby mogły dostosować się do temperatury otoczenia. Montaż realizować w temperaturze pokojowej i przy wilgotności względnej powietrza max. 70%. Nie wietrzyć pomieszczeń. Podłoże powinno być gładkie, o odpowiedniej wytrzymałości, równe, suche, oczyszczone z wszelkich zanieczyszczeń. Wilgotność podłoża nie większa niż 2%. Podkład wykazujący nierówności powierzchni wyrównać samopoziomującą masą wygładzającą. Grubość warstwy min. 3 mm. Podłoże powinno być płaskie i równe na długościach 2 m i 0,25 m. Dopuszczalna tolerancja nierówności podłoża: ± 3 mm przy pomiarze łata o długości 2 m oraz $\pm 1,2$ mm na długości 0,25 m. Na podłożu ułożyć paroizolację z folii polietylenowej o grubości 0,2 mm (gęstość 920-935 kg/m³). Folię układać z zakładem o szerokości minimum 20 cm, klejąc zakłady taśmą samoprzylepną. Zewnętrzne brzegi wywijać na ściany, starannie dociskając je w narożnikach. Ułożyć wygłuszającą piankę polietylenową (gęstość 35 kg/m³) lub płyty kartonu podłogowego gr. 3-6 mm, układane w "karo" z zachowaniem odstępów dystansowych. Podkład z kartonu układać krawędziami do siebie, nie stosując zakładów. Miejsca łączenia pasów paroizolacji i podkładu nie powinny się pokrywać. Rozplanować montaż podłogi.

Zmierzyć szerokość pomieszczenia i obliczyć jaką szerokość będzie miał ostatni rząd paneli. Jeżeli będzie węższy niż 5cm, konieczne będzie przycięcie pierwszego rzędu tak, aby pierwszy i ostatni były podobnej szerokości. Jeżeli po dokonaniu obmiarów panel na długości będzie krótszy niż 20cm, to przyciąć pierwszy panel w rzędzie tak, aby ostatni nie był krótszy niż 20 cm. Połączenia paneli na krótkiej krawędzi w kolejnych rzędach powinny być oddalone od siebie min.20 cm (montaż w cegielkę). Panele układać równolegle do kierunku padania światła lub wzdłuż linii użytkowania. Panele montować wzdłuż ściany. Pierwszy rząd paneli układać w linii prostej i zatrząskiwać kolejne panele na krótkiej krawędzi. Wprowadzić pióro pod kątem 25 ° w zatrząsk długiej krawędzi rzędu poprzedzającego. Dociskając długie krawędzie opuszczać panele powodując precyzyjny montaż długiej krawędzi. Nowy rząd rozpocząć częścią pozostałą z poprzedniego.

Ułożenie każdego następnego rzędu paneli powinno być przesunięte o minimum 40 cm w stosunku do poprzedniego. Przy ścianach, rurach, ościeżnicach wykonać dylatację przy użyciu klinów o szerokości 1-2cm. Pod grzejnikami i ościeżnicami, jeżeli nie ma możliwości montażu pod kątem - usunąć mechanizm spodniej strony pióra i skleić panel. W tym celu nanieść klej na dolną część wpustu i leżące panele połączyć ze sobą wciskając jeden w drugi (tak jak w podłogach tradycyjnie klejonych). Po ułożeniu podłogi zamontować listwy przyściennie z systemowymi kształtkami narożnikowymi na kołki rozporowe szybkiego montażu. Z obu stron drzwi listwy zakończyć, mocując odpowiednie końcówki z tworzywa. Przed wierceniem sprawdzić wykrywaczem metalu ściany by nie przewiercić przewodów elektrycznych, antenowych, telefonicznych, rur CO itp. Odkurzaczem wybrać pył ze szczeliny dylatacyjnej. Wszelkie styki posadzek z progami drzwiowymi, między różnymi posadzkami wykończyć listwami progowymi lub maskującymi listwami mosiężnymi. Pod listwy wiercić otwory o śr. 6mm pod kołki szyszkowe szybkiego montażu. Dopuszcza się przewidziane normą PN-EN 13329: różnicę wysokości pomiędzy panelami: max. 0,15mm, szczeliny pomiędzy panelami: max. 0,20mm.

27. PARKIET SZTORCOWY

STABILO – parkiet sztorcowy, dębowy, grubość 23 mm. Wilgotność drewna ok.15%. Twardość w skali Brinella HB (10 % wilg.) 34 N/mm² kl.B1 (trudno zapalny wykończenie powierzchni – olej UZIN. Kolor w/g kolorystyki określonej przez personel obiektu.Cokoły –listwy drewniane15x70 mm wykończenie jak parkiet. Kierunek układania orientować względem głównego źródła światła w pomieszczeniu. Elementy układać wzdłużnie do kierunku padania światła. Przed rozpoczęciem układania dokonać kontroli podłoża zgodnie z wytycznymi VOB Część C DIN 18 356 „Prace wykonywane podczas układania parkietu“. Podłoże odporne na nacisk i rozciąganie, bez pęknięć, suche, równe i czyste.

Zabrudzone powierzchnie oczyścić z zanieczyszczeń i innych substancji uniemożliwiających prawidłowe przyleganie/przyklejenie. Podłoże sprawdzić pod względem ewentualnej wilgotności przyrządem pomiarowym CM. Wartość graniczna wilgotności podłoża 2 %. Równość podłoża do 1 mm po przyłożeniu łaty 3 m. Nie wykonywać klejenia w temperaturze otoczenia poniżej 18 °C. Ewentualnie przed rozpoczęciem prac ogrzać pomieszczenie i dobrze je wywietrzyć, aby uniknąć wysokiej wilgotności względnej w pomieszczeniu - wilgotność względna powietrza od 45% do 65% a minimalna temperatura podłoża powinna wynosić + 17° C. Przed użyciem klej dobrze wymieszać. Zużycie kleju 0,8–1,0 kg/m².

Szlifować szlifierkami do parkietu używając papierów o granulacji 36, 60, 120. Szpachlowanie - po przeszlifowaniu parkietu na całej powierzchni odpowiednimi kitami szpachlowymi. Zabezpieczenie powierzchni - lakier poliuretanowy, żywiczny, olej woskowy, wosk nakładany wałkiem.

Układanie parkietu traktować jako ostatnią czynność budowlaną w pomieszczeniu. W przypadku potrzeby malowania ścian i sufitu po ułożeniu parkietu, posadzkę zabezpieczyć folią, a wcześniej zaimpregnować - zabezpieczenie folią nie oznacza, że jest ono wystarczające przed uszkodzeniami związanymi z innymi pracami budowlanymi w pomieszczeniu.

28. ŚCIANKI PRZESZKLONE I DRZWI

W korytarzu wykonać ścianki drewniane całkowicie przeszklone o odporności ogniowej EI 30, z wbudowanymi drzwiami. Przeszklenie ścianek i drzwi szkłem bezpiecznym. Podział ścianek i drzwi wg zestawienia stolarki.

29. SUFITY PODWIESZANE

Sufity podwieszane wykonać na stelażu metalowym z wypełnieniem płytami z wełny mineralnej S1 gr.15mm, system OWAcooustic ® o podwyższonych wymaganiach:

- ochrony przeciwpożarowej (płyty wykonane z niepalnych włókien mineralnych) - klasa odporności ogniowej REI60,
- izolacji dźwiękowej dla dźwięków przenoszonych przez powietrze,

- termicznej - przewodność cieplna 0,065W/(mK).

Konstrukcja kryta, rozbieralna, płyty zaimpregnowane przeciwwilgociowo. Montaż rozpocząć po zakończeniu prac tynkarskich i malarskich, po osadzeniu okien i drzwi przy działającym ogrzewaniu. Metalową konstrukcję główną wykonać z profili stalowych połączonych łącznikami krzyżowymi lub poprzecznymi podwieszonymi na wieszakach noniuszowych lub wieszakach z elementami rozprężnymi. Profile z blachy stalowej ocynkowanej gr.0,3–0,7mm; wieszaki z prętów stalowych ocynkowanych # 4mm, liczba wieszaków min.0,7 szt./m²; Płyty wypełniające S1 OWAcoustic ® o wymiarach 60 x 60 cm, w kolorze białym - dopasowane do szerokości pomieszczeń, z fakturą do uzgodnienia z Inwestorem.

W polach oznaczonych zgodnie z projektem budowlanym elektrycznym umieścić elementy funkcyjne jak: rastry oświetleniowe i osłony dla anemostatów wentylacji mechanicznej nawiewnej i wywiewnej. Sufity montować tak, by zapewnić wymagany dostęp do tras kablowych, instalacji i urządzeń. Zamontować klapy na otworach rewizyjnych instalacji ułożonych ponad sufitem. Przy tak wykonanym suficie podwieszanym, każdą płytę panelową z włókien mineralnych można wyjąć pojedynczo co umożliwia dostęp do przestrzeni między sufitem i płytami w dowolnym miejscu w celu przeprowadzenia prac montażowych lub naprawczych. Ma to szczególne znaczenie w przypadku konieczności poprowadzenia nad sufitem remontu przewodów instalacji kanalizacyjnej, instalacji elektrycznej zasilającej i oświetleniowej. W czasie montażu konstrukcji sufitu, wieszaki rozmieścić w sposób nie kolidujący z podwieszonymi nad stropem instalacjami oraz rozmieścić osie rusztu symetrycznie w stosunku do krawędzi powierzchni.

W pomieszczeniach „mokrych” wykonać sufity podwieszane z płyt GKFI (Typ FH2) o grubości 12,5 mm wodo i ognioodpornych firmy KNAUF, ułożonych dwuwarstwowo - grubość 2 x 12,5 mm, na ruszcie metalowym z profili stropowych nośnych CD 27/60 i podstawowych UD 27/27, ze stali zimnogiętej ocynkowanej gr.0,6 mm, ułożonych krzyżowo i mocowanych za pomocą zawiesi do stropu. Płyty mocować blachowkrętami fosfatowanymi TN 35 do profili - rozstaw co 20 cm. Profile przyściennne (obrzeżne) mocować kołkami rozporowymi wbijanymi o średnicy 6 mm i długości 60 mm - rozstaw co 60 cm. Pomiędzy profilami a ścianami ułożyć taśmę akustyczną firmy KNAUF. Złącza płyt GKFI i łby wkrętów zaszpachlować masą szpachlową UNIFLOTT firmy KNAUF bez taśmy spoinowej lub masą szpachlową FUGENFUELLER LEICHT z taśmą spoinową.

Powierzchnię płyt wygładzić przez szlifowanie packą z siatką ścierną i zagruntować środkiem gruntującym. Na styku ze ścianami szczelinę wypełnić uszczelniaczem akrylowym.

Styki profili nośnych w miejscach skrzyżowań łączyć na łączniki krzyżowe a styki podłużne profili nośnych na łączniki wzdłużne. Płyty mocować do rusztu z przesunięciem styków bez spoin krzyżowych w dwóch warstwach przy użyciu wkrętów 35 mm.

30. STOLARKA DRZWIOWA WEWNĘTRZNA

Stolarka drzwiowa typowa fabrycznie wykończona. Wymiary drzwi interpretować jako wymiary w świetle przejścia, czyli jako uzyskane po otwarciu skrzydła drzwi pod kątem 90°.

1. Drzwi wejściowe do pomieszczeń akustyczne pełne jednoskrzydłowe frezowane system PORTA model Cordoba z ościeżnicą drewnianą regulowaną, zamykane na zamek patentowy. Drzwi o podwyższonej klasie izolacyjności akustycznej $R_w=37$ dB. Klamka z szyldem. Okleina drewnopodobna DEKOR - koloru Jabłoń. Trzy wzmocnione zawiasy czopowe stalowe podfelcowe. Zamek dostosowany pod wkładkę patentową. Dwie uszczelki progowe-automatyczne. Uszczelka przylgowa - na krawędziach bocznych i obwodzie skrzydła i ościeżnicy. Przy murach grubszych od 300 mm, ościeżnice na specjalne zamówienie - do uzgodnienia z działem kontraktów producenta.

2. Stolarka drzwiowa p/poż. - w korytarzu w miejscu wydzielenia strefy pożarowej w części piwnicznej oraz w pomieszczeniach central wentylacji mechanicznej - zamontować stalowe drzwi przeciwpożarowe o odporności ogniowej EI 60, wyposażone w samozamykacz drzwiowy GEZE TS 2000. Uszczelka ognioodporna. Skrzydło montowane wraz z ościeżnicą.

3. W węzłach sanitarnych drzwi jednoskrzydłowe tłoczone system PORTA model Cordoba - z małym okienkiem i szczeliną wentylacyjną o sumarycznym przekroju nie mniejszym niż 0,022 m² dla przepływu powietrza. Okleina drewnopodobna DEKOR – koloru Jabłoń. Dwa zawiasy czopowe. Zamek: na klucz zwykły, z blokadą łazienkową lub dostosowany pod wkładkę patentową. Szyba (wzór: "kora dębu"). Klamka z szyldem. Skrzydło montowane wraz z ościeżnicą.

Ościeżnica regulowana Porta-System, o zakresie grubości muru od 120 mm do 300 mm. Okleina drewnopodobna – Jabłoń. Przy murach grubszych od 300 mm, ościeżnice na specjalne zamówienie - do uzgodnienia z działem kontraktów producenta.

4. Drzwi w ściankach przeszklonych - jednoskrzydłowe, szer. 120 cm, wypełnienie przeźroczyste – szkło bezpieczne O2. Uszczelka ognioodporna - drzwi o odporności ogniowej EI-30. Współczynnik przenikania ciepła dla drzwi $U_k(\max) \leq 2,0 \text{ W/m}^2\text{K}$. Drzwi z samozamykaczem, I klasa odporności na włamania według PN-EN 1143. Zamek dostosowany pod wkładkę patentową o skomplikowanym zamknięciu. Ścianki i drzwi wykonać wg zestawienia stolarki w/g zachowanego historycznego wzoru drzwi istniejących pomiędzy pom.nr 7 i pom. nr 9 (przeznaczonych do demontażu).

Malowanie - VALTTI OPAQUE - impregnująca farba do drewna, półmatowa, kolor biały, przeznaczona do zewnętrznych powierzchni drewnianych. Zużycie $0,25 \text{ l/m}^2$ przy jednokrotnym nanoszeniu. Grubość mokrej powłoki 100-250 μm na warstwę. Rzeczywista wydajność uzależniona jest od faktury malowanej powierzchni, porowatości oraz zawartości wilgoci w podłożu.

Przed zamówieniem stolarki sprawdzić na budowie wymiary otworów. Ustalić z Inwestorem typy zamków i zabezpieczeń drzwi, przedstawić atesty producentów. Kolor, wzór klamek, okuć itp. elementów stolarki do uzgodnienia z inwestorem.

31. STOLARKA DRZWIOWA ZEWNĘTRZNA

Istniejącą stolarkę drzwiową zewnętrzną oczyścić stosując technologię mikropiaskowania urządzeniem Rotec, w celu usunięcia powłok zabrudzenia bez uszkodzenia powierzchni drewna. Technologia przyspiesza w znacznym stopniu przygotowanie powierzchni drewna do prac naprawczych. Po oczyszczeniu ocenić stan zachowania drewna. Usunąć ewentualnie wzmocnić osłabione części. Miejsca ubytków wypełnić flekami przy zastosowaniu materiału analogicznego do oryginału. Drzwi, naprawić stosując techniki stolarskie. Okucia i klamki wykonać według zachowanego historycznego wzoru. Na stykach skrzydeł drzwiowych z murami zewnętrznymi zamontować drewniane listwy uszczelniające. Drewno zabezpieczyć mikrobiologicznie ochronnym systemem kryjącym do drewna w technologii firmy TIKKURILA POLSKA S.A.

- VALTI BASE - głęboko penetrujący olej do drewna, zabezpieczający drewno przed wilgocią i spowalniający rozwój mikroorganizmów. Zużycie $0,2 \text{ l/m}^2$.

- VALTTI KNOTTING LACOUER - lakier do izolacji sęków i żywicy w miejscach wycieków.

- VALTTI OPAQUE - impregnująca farba do drewna, półmatowa, kolor biały, przeznaczona do zewnętrznych powierzchni drewnianych. Zużycie $0,25 \text{ l/m}^2$ przy jednokrotnym nanoszeniu. Grubość mokrej powłoki 100-250 μm na warstwę. Rzeczywista wydajność uzależniona jest od faktury malowanej powierzchni, porowatości oraz zawartości wilgoci w podłożu.

Całą powierzchnię zabezpieczyć środkiem ognioochronnym do I stopnia palności drewna (iśr.=0 i cśr.= 0, Ł1 - stan niezapalności) preparatem Ocean 441. Krotność zabiegu dostosować do wymaganej normy zużycia (min $0,5 \text{ l/m}^2$).

W dolnych partiach skrzydeł zamontować okapniki z blachy miedzianej.

Powierzchnię zawiasów i okuć oczyścić ściernie w celu usunięcia produktów korozji, powierzchnię okuć pokryć warstwą ochronną podkładu antykorozyjnego Remmers Rofalin RostschutzgrundFarbe. Wykonać malowanie estetyzujące przez pokrycie powierzchni elementów farbą nawierzchniową Remmers Rofalin Buntlack. Ostatnią powłokę stanowi wosk mikrokrystaliczny Cosmolloid 80H.

32. SAMOZAMYKACZE

Samozamykacze nawierzchniowe do drzwi przemykowych o szerokości skrzydła do 1600 mm i ciężarze do 180 kg, posiadające płynną regulację siły zamykania, z zaworem hydraulicznym tłumienia otwierania w samozamykaczu zabezpieczającym drzwi przed gwałtownym ich otwarciem i uszkodzeniem (uderzeniem klamki o ścianę lub gwałtownym zatrzymaniem drzwi na ograniczniku otwarcia powodującym uszkodzenie górnych zawiasów drzwiowych). Prędkość zamykania drzwi regulowana zaworem hydraulicznym, a zmiana długości ramienia końcową fazą domknięcia.

Dane techniczne i funkcje:

- płynnie regulowana siła, wielkość według normy PN EN 1154,
- prędkość zamykania regulowana z boku zaworem hydraulicznym,
- końcowa faza domknięcia regulowana poprzez zmianę długości ramienia
- hydrauliczna regulacja zaworem tłumienia otwierania BC
- montaż do drzwi lewych i prawych,
- możliwość stosowania ramienia z blokadą otwarcia drzwi,

- płytka montażowa,
- hydrauliczna regulacja opóźnienia zamknięcia DC,
- kolor RAL MATT 9007 REENAERS.

W drzwiach wejściowym zastosować kurtynę powietrzną z nagrzewnicą elektryczną i elementy kontroli dostępu.

33. WYMIANA STOLARKI OKIENNEJ

Stolarkę okienną drewnianą wymienić na nową, jednoramową w technologii EURO z drewna klejonego trójwarstwowo, o grubości profili 68 mm, łączonego na mikrowczepy z zachowaniem wielkości istniejących otworów. Wykonać okna bezwzględnie na wzór i wymiar istniejących okien podlegających wymianie z zachowaniem podziału przez szprosy naklejane zewnętrzne. Szerokość elementów tworzących podział skrzydeł okiennych wykonać na wzór szprosów istniejących. Bezwzględnie odtworzyć frezowane elementy ozdobne na ślimieniu i słupkach okien, jako bezwzględne odwzorowanie tych elementów. Okap miedziany. Uszczelki gumowe. Stolarkę okienną malować hydrodynamicznie - kolor – biały w/g wzornika firmy BECKERS.

Współczynnik przenikania ciepła dla całego okna ($U_{ok} \leq 1,35 \text{ W/m}^2 \text{ K}$), wsp. infiltracji $a=lub > 0,3$.

Szklenie szybami termoizolacyjnymi zespolonymi, jednokomorowymi, przeźroczystymi z tzw. ciepłą ramką dystansową 4/16/4 z powłoką niskoemisyjną, wypełnione argonem:

- współczynnik przenikania $U \leq 1,1 \text{ W/m}^2 \text{ K}$.
- przepuszczalność światła $L_t=51\%$;
- odbicie światła na zew. $L_r=10\%$; do wew. $L_r=16\%$;
- przepuszczalność energii słonecznej $D_t=26\%$;
- odbicie energii słonecznej 25%;
- absorpcja energii słonecznej, na zew. 46%; do wew. 3%;
- przepuszczalność całkowita energii słonecznej $g=31\%$;
- izolacyjność akustyczna $R_w \text{ min} = 36\text{dB}$;

Malowanie - VALTTI OPAQUE - impregnująca farba do drewna, półmatowa, kolor biały, przeznaczona do zewnętrznych powierzchni drewnianych. Zużycie $0,25 \text{ l/m}^2$ przy jednokrotnym nanoszeniu. Grubość mokrej powłoki 100-250 μm na warstwę. Rzeczywista wydajność uzależniona jest od faktury malowanej powierzchni, porowatości oraz zawartości wilgoci w podłożu.

Okna z funkcją mikrowentylacji w postaci osobno wbudowanego elementu (nawiewnika ciśnieniowego) o wydajności $25 \text{ m}^3/\text{h}$, oraz rozszczelnienie ręczne.

Okucia obwiedniowe, pięciopozycyjne, wzmocnione, z wielopunktową blokadą dociskową skrzydła do ościeżnicy. Klamki stylizowane oksydowane na mosiądz w/g zachowanego historycznego wzoru klamek istniejących. Mechanizmy uchylające górne skrzydła okien z poziomu posadzki zachować, stosując współczesne systemowe rozwiązania. Kolor prowadnic - biały. Sposób otwierania skrzydeł - zgodnie z rysunkiem zestawienia stolarki.

Okna półkoliste.

Skrzydła okienne w środkowych polach okien – uchylno otwieralne.

Skrzydła okienne w skrajnych bocznych polach okien - otwieralne.

Okna prostokątne.

Skrzydła okienne uchylno otwieralne.

Podział poszczególnych okien nie jest jednakowy, stolarkę wykonać zgodnie z rysunkiem zestawczym projektu. Przed zamówieniem okien dokonać pomiaru z natury i dokładnie określić wymiary okien. Okna przed montażem wyposażać we wszystkie elementy dodatkowe. Kompletną ościeżnicę ustawić w otworze podkładając kliny. Wykonać poziomowanie i pionowanie regulując szerokość szczelin pomiędzy ościeżnicą a ścianą. Sprawdzić geometrię okna przez pomiar przekątnych. Okna mocować kotwami rozprężnymi szybkiego montażu KOELNER w tulei stalowej $\varnothing 8 \text{ mm}$ i długości 120 mm w otworach wierconych w filarkach międzyokiennych.

Kotwy osadzać na szybkowiążącej zaprawie montażowej ATLAS MONTER w rozstawie co 60 cm. Odległość kotew od naroży okna i połączeń słupków powinna wynosić minimum 15 cm. Po osadzeniu ościeżnicy i sprawdzeniu pozycji uszczelnić styk ściany z ościeżnicą montażową pianką poliuretanową. Stronę licową szczelin wewnętrznych i zewnętrznych wypełnić kitem trwale plastycznym (silikon jednoskładnikowy). Dolne połączenie ościeżnicy z podokiennikiem zewnętrznym powinno być wykonane bardzo szczelnie. Okna po montażu wyregulować i usunąć folię ochronną. Okna montować w tej samej płaszczyźnie jak okna istniejące. Po montażu okien dokonać niezbędnych napraw elewacji i ścian wewnętrznych.

Okna zaopatrzyć w system zaciemniania wewnątrz (rolety) o wysokiej estetyce, zapobiegający wglądowi do wnętrza, oraz zapobiegający nadmiernemu nasłonecznieniu wewnątrz pomieszczeń. W oknach zastosować osłony z włókna szklanego mocowane od strony wnętrza do profili okien, sterowanie ręczne. W oknach wszystkich pomieszczeń zamocować folie (faktura rastrów) dodatkowo zabezpieczające wgląd od strony zewnętrznej a w porze dziennej, umożliwiające bezpieczną pracę we wnętrzu. Zastosowanie osłon z włókna szklanego umożliwia użytkowanie wszystkich pomieszczeń w porze wieczornej (zabezpiecza przed wglądem do wnętrza). Dodatkowo zabezpiecza wnętrza w porze letniej przed nadmiernym nagrzewaniem.

Alternatywnie: Vertikale pionowe materiałowe z poliestru o dobrej stabilności koloru o wymiarowej szerokości, wyposażone w łańcuszek wodzący dolny.

34. PODOKIENNIKI WEWNĘTRZNE

Podokienniki drewniane o gr. 40 mm, malowane hydrodynamicznie na kolor biały.

35. PODOKIENNIKI ZEWNĘTRZNE

Z blachy tytanowo-cynkowej gr.0,6 mm odtwarzając istniejący kształt i wyprofilowanie obróbek. Spadek 10° w kierunku zewnętrznym. Krawędź podłużna podokiennika bezwzględnie zakończona zwojem o średnicy 15-20 mm a krawędzie boczne odgięte do góry. Otwory po kołkach montażowych zakryć osłonkami z blachy i polutować. Szczeliny na stykach blachy ze stolarką okienną uszczelnić silikonem dekarским bezbarwnym.

36. OPASKI ZEWNĘTRZNE OTWORÓW OKIENNYCH

Opaski oczyścić z brudu, kurzu i farby elewacyjnej przy użyciu myjki wodnej wysokociśnieniowej z zastosowaniem preparatu COVEXAN 90101. Po oczyszczeniu i wyschnięciu powierzchnię opasek zagruntować głęboko penetrującym preparatem wzmacniającym podłoże Sto Prim Grundex system STO-ISPO. Tynki opasek zniszczonych i odspojonych od podłoża zbierać w całości. Powierzchnię opasek uszkodzonych, naprawić stosując mineralną zaprawę sztukatorską TUBAG Stuckoplan spezial STW 0,4 system STO-ISPO. Opaski skute odtworzyć, w/g wzoru istniejącego, stosując mineralną zaprawę TUBAG Stuckoplan spezial STW 0,4 system STO-ISPO. Po wykonaniu napraw opaski wymalować dwukrotnie farbą elewacyjną koloru białego.

37. KRATY OKIENNE

Istniejące kraty okienne z prętów stalowych oczyścić z rdzy i warstw starej farby przy użyciu kompozycji kwasu ortofosforowego. Zabrania się czyszczenia elementów ręcznie i mechanicznie w sposób uderowy. Wszelkie pęknięcia poluzowania, braki połączeń pospawać. Po oczyszczeniu krat wykonać neutralizację powierzchni przez obmycie wodą destylowaną pasywując powierzchnię.

Całość zabezpieczyć antykorozyjnie farbą miniową tiksotropową 60 % i pomalować farbą Hammerite półmatową w kolorze satyna. Zabrania się malowania krat stalowych na kolor czarny.

38. ROBOTY MALARSKIE

Powierzchnie ścian w pomieszczeniach powinny być gładkie, bez uszkodzeń i szczelin, zabezpieczone przed kondensacją pary oraz wzrostem pleśni. Narożniki ścian przy głównych traktach komunikacyjnych, zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi aluminiowymi kątownikami ochronnymi. Ściany pokryć gładzią z mineralnej cienkowarstwowej masy szpachlowej THERMOPAL-FS33 o grubości ziarna 0,1 mm i zagruntować preparatami gruntującymi dwukrotnie. Ściany na całej wysokości pomalować farbą dyfuzyjną silikatową, zmywalną, nienasiąkliwą i odporną na działanie środków dezynfekcyjnych. Farba klasy 4 (20 µm po 40 cyklach szorowania wg PN-EN 13300-2002). Kolory wg palety RAL lub NCS w/g kolorystyki określonej przez personel obiektu. Warunki techniczne wykonania robót malarskich w budownictwie wg PN-69/B-10230. Farba powinna dawać aksamitny - matowy wygląd powierzchni ścian. Barwa powłok musi być jednolita, bez smug i plam.

Powierzchnia powłok bez uszkodzeń i śladów pędzla lub wałka. Przy malowaniu powierzchni wewnętrznych, temperatura nie powinna być niższa niż +8 stopni C. Wilgotność powierzchni pod malowanie nie większa niż 4%. Powierzchnie metalowe przed malowaniem powinny być oczyszczone zgodnie z PN-H-97050, dla danego typu farby podkładowej.

39. WENTYLACJA GRAWITACYJNA I MECHANICZNA

Pomieszczenia wentylowane przez otwieranie okien i mikrowentylację. Kanały wentylacji grawitacyjnej z rur stalowych Spiro o przekroju o śr. 160 mm. Wentylacja nawiewana pomieszczeń węzłów sanitarnych z wykorzystaniem krętek nawiewnych wykonanych w drzwiach.

System wentylacji nawiewno-wywiewnej z odzyskiem ciepła, kanały umieścić w przestrzeni podstropowej nad sufitami podwieszonymi.

Prawidłową cyrkulację powietrza w pomieszczeniach zapewnić przez układ anemostatów nawiewnych i wywiewnych. Instalację prowadzić nad sufitem podwieszanym doprowadzając do urządzeń nawiewnych i wywiewnych umieszczonych w suficie modułowym. Izolacje akustyczne na kanałach z wełny mineralnej w celu zmniejszenia hałasu przenoszonego drogą powietrzną wzdłuż przewodów, urządzenia wentylacyjne wyposażone w tłumiki akustyczne, a elementy końcowe instalacji przyłączone do skrzynek rozprężnych wyłożonych wykładziną tłumiącą.

Kanały wentylacyjne projektowane, obudowane płytami ogniochronnymi PROMATECT-H, na ruszcie z profili ocynkowanych zimnogiętych gr.0,6 mm. Płyty ułożone dwuwarstwowo – grubość 2 x 10,0 mm. Wymagana klasa odporności ogniowej EI 60.

Kanały wentylacji mechanicznej wykończyć od strony zewnętrznej kratkami wentylacyjnymi wykonanymi z prętów stalowych z siatką, stylizowanymi stosownie do charakteru ozdobnej elewacji.

40. NAŚWIETLE

Naświetle w ścianie GK drewniane 200 x 70 cm, wypełnienie przeźroczyste – szkło bezpieczne O2. Malowanie - VALTTI OPAQUE - impregnująca farba do drewna, półmatowa, kolor biały, przeznaczona do zewnętrznych powierzchni drewnianych. Zużycie 0,25 l/m² przy jednokrotnym nanoszeniu. Grubość mokrej powłoki 100-250 µm na warstwę. Rzeczywista wydajność uzależniona jest od faktury malowanej powierzchni, porowatości oraz zawartości wilgoci w podłożu.

41. WYTYCZNE BRANŻOWE

Branża instalacyjna.

Budynek jest wyposażony we wszystkie niezbędne instalacje, przewiduje się ich przeprojektowanie pod potrzeby zaprojektowanej funkcji i technologii. Wykorzystuje się istniejące piony instalacji sanitarnych. Wszystkie instalacje prowadzić w bruzdach, z zapewnionym do nich dostępem.

Doprowadzenie wody do urządzeń oraz odprowadzenie ścieków wykonać zgodnie z wytycznymi instalacyjnymi urządzeń. Dokonać wymiany instalacji wodno-kanalizacyjnej, stosownie do nowego układu sanitariatów, z podłączeniem do istniejących wpustów. Na istniejących pionach c.o. wykonać instalację zasilającą do grzejników stalowych płytowych. Grzejniki wyposażać w termostaty i zamontować pod oknami. Pomieszczenie sauny wyposażać i wykonać zgodnie z wytycznymi technologicznymi. Przybory i urządzenia sanitarne w kolorze białym i rozmiarach typowych, miska ustępowa wisząca głębokości 56 cm, umywalka szerokości 60 cm - 55 cm z jednym otworem i półpostumentem. Baterie stojące jednouchwytowe. Nad umywalkami dozowniki mydła w płynie, przy umywalkach pojemnik na ręczniki papierowe, w każdej kabinie pojemnik na papier toaletowy oraz kosz zamykany na odpady.

Przystosowanie sanitariatu dla osób niepełnosprawnych.

W łazience przewidziano miejsce do mycia bez brodzika z spadkami ukształtowanymi w posadzce. Miejsce wyróżnić zmienionym odcieniem płytek posadzkowych. Łazienka wyposażona w podwyższony sedes, umywalkę umożliwiającą podjazd wózkiem inwalidzkim, podnoszone siedzisko pod prysznicem, podnoszoną poręcz przy sedesie oraz poręcze stałe ułatwiające poruszanie się osobie niepełnosprawnej.

1) Wysokość miski ustępowej z dolnopłukiem (ze specjalną deską sedesową) - od poziomu posadzki 47 cm - 53 cm.

2) Górna krawędź umywalki na wys. 80 do 85 cm od poziomu posadzki, pod umywalką pozostawić wolną przestrzeń na wys. min. 67 cm i głębokości 25 cm, pozwalającą na podjazd inwalidy przodem. Syfon odpływowy cofnięty, aby wykluczyć możliwość oparzenia kolan. Po obu stronach umywalki zostawić wolną przestrzeń szerokości 20 cm. Nad umywalką zawiesić lustro tak, aby jego dolna krawędź znajdowała się na wys. 100 cm od posadzki.

3) Przy muszli ustępowej i umywalce zamontować systemowe uchwyty z PVC lub stali nierdzewnej. Z boku muszli uchwyt podnoszony, co umożliwi boczne usytuowanie wózka inwalidzkiego.

Pokój lekarza.

Zainstalować umywalkę z baterią ciepłej i zimnej wody, uruchamianą bez użycia dłoni (łokciowa) lub uruchamiana na podczerwień.

Branża elektryczna.

Doprowadzenie energii elektrycznej do urządzeń wykonać zgodnie z wytycznymi instalacyjnymi tych urządzeń. Instalacje elektryczne wymienić w całości z dodatkowymi obwodami zgodnie z projektem instalacji elektrycznych z uwzględnieniem dyspozycji:

- rozprowadzenie główne nad sufitem podwieszonym i zabudów z płyt gipsowo-kartonowych ścian w korytarzu,
 - rozprowadzenie w pomieszczeniach nad sufitem i zejścia podtynkowe,
 - na korytarzu uwzględnić oświetlenie awaryjne i oznakowanie ewakuacyjne.
- Instalacje elektryczne (oświetlenia, gniazd wtyczkowych, zasilania komputerów i do urządzeń technologicznych) wraz z wykonaniem podrozdzielní. Proponuje się zastosowanie oprawy wpuszczane modułowe, oprawy wpuszczane „kubelkowe”, a w pomieszczeniach mokrych oprawy hermetyczne.

4. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE MATERIAŁÓW

- [1]. Wszystkie materiały, użyte do wykonania robót budowlanych powinny spełniać wymagania odpowiednich norm i posiadać aprobaty techniczne, atesty, certyfikaty, świadectwa dopuszczenia do stosowania, deklaracje zgodności wymagane lub dobrowolnie stosowane przez producentów.
- [2]. Wyroby montowane w obiekcie powinny odpowiadać wymaganiom jakościowym w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz powinny posiadać deklaracje zgodności lub oznakowanie CE zgodnie z Ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1360, z późniejszymi zmianami).
- [3]. Wyroby nie podlegające obowiązkowi zgłaszania do certyfikacji powinny mieć udokumentowaną dobrą jakość i spełniać wymagania bezpieczeństwa pracy.
- [4]. Wyroby, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy należy stosować zgodnie z Aprobata Techniczną Producenta wyrobu. (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 8 listopada 2004r. w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania (Dz.U.2004 r. Nr 249 poz. 2497).
- [5]. Materiały budowlane stosowane do wykonywania przedmiotu zamówienia muszą spełniać wymogi art. 10 ustawy Prawo Budowlane oraz być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. 2004 Nr 198 poz. 2041).
- [6]. Materiały budowlane powinny być oznakowane znakiem budowlanym dopuszczenia wyrobu do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie i posiadać informację od producenta zawierającą:
- określenie, siedzibę i adres producenta oraz adres zakładu produkującego wyrób budowlany;
 - identyfikację wyrobu budowlanego zawierającą: nazwę, nazwę handlową, typ, odmianę, gatunek i klasę według Polskiej Normy lub aprobaty technicznej;
 - numer i rok publikacji Polskiej Normy lub aprobaty technicznej, z którą potwierdzono zgodność wyrobu;
 - numer i datę wystawienia krajowej deklaracji zgodności;
 - inne dane, jeżeli wynika to z Polskiej Normy wyrobu lub aprobaty technicznej;
 - nazwę jednostki certyfikującej, jeżeli taka jednostka brała udział w zastosowanym systemie oceny zgodności wyrobu budowlanego.
- [7]. Dopuszcza się zastosowanie równoważnych rozwiązań i wyrobów budowlanych o równoważnych cechach technicznych, jakościowych i użytkowych oraz posiadających odpowiadające deklaracje lub certyfikaty zgodności z obowiązującymi normami lub aprobatami technicznymi. Wymienione z nazwy materiały w projekcie budowlanym, mają na celu określenie wymaganych parametrów technicznych materiałów, potrzebnych do realizacji zadania.
- Wykaz norm, które określają podstawę do ustalenia cech charakterystycznych głównych produktów wymienionych z nazwy w projekcie, które pozwolą na określenie cech równoważności :
- klasa zaprawy tynkarskiej renowacyjnej R, CSII wg PN-EN998-1:2003.
 - klasa izolacji przeciwwilgociowej ZUAT-15/IV.13/2002 ITB.
- [8]. Stosować rozwiązania systemowe, wynikające z przyjętej technologii i rozwiązań materiałowych. Stosować zaprawy klejowe kompatybilne z materiałami uszczelniającym aby stanowiły sprawdzony odpowiednimi badaniami system.
- [9]. Przestrzegać technologicznych terminów wiązania, dojrzewania, utleniania materiałów itp.
- [10]. Stosować materiały spełniające wymogi fizykochemiczne dla danego miejsca wbudowania, takie jak (odporność ppoż., mrozoodporność, ścieralność, twardość, śliskość, wodoodporność i inne).
- [11]. Opis w rozwiązaniach i materiałów nie wyczerpuje wszystkich szczegółowych zaleceń producentów .

5. TRANSPORT I ZAGOSPODAROWANIE ODPADÓW

Gruz przewozić samochodem samowyladowczym, zabezpieczonym plandeką przed pyleniem w czasie jazdy, czy też siatką przed odrywaniem się drobnych części lotnych.

Obowiązek unieszkodliwienia powstających w trakcie remontu odpadów spoczywa na wytwórcy odpadów tj. wykonawcy robót - art. 3 ust. 3 pkt. 22 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r o odpadach (Dz. U. Nr 62 poz. 628), tekst jednolity (Dz. U. z 2007r, Nr 39, poz. 251). Wykonawca robót, powinien postępować z odpadami w sposób zgodny z zasadami gospodarowania odpadami oraz wymogami ochrony środowiska. Materiały z rozbiórki obiektu powinny być segregowane w miejscu ich demontażu i magazynowane selektywnie do czasu wywozu z placu budowy.

Wykonawca zapewni:

- prowadzenie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów – tj. kart ewidencji i kart przekazania odpadu zgodnie z art. 36 Ustawy o odpadach.
- wykonanie czynności związanych z gospodarowaniem odpadów, w tym: odbiór, transport, segregacja lub unieszkodliwienie powstałych odpadów zgodnie z Ustawą o odpadach.

Remont realizować w sposób nie stwarzający zagrożenia dla środowiska. Transport powstałych odpadów (elementów nie nadających się do ponownego wykorzystania) prowadzić wyłącznie w porze dnia.

Odpady powstałe w trakcie robót remontowych stanowią zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. Nr 112, poz. 1206), odpady zaliczane do grupy 17 – odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych).

W rezultacie robót rozbiórkowych, zostaną na placu rozbiórki wytworzone następujące rodzaje odpadów:

- Gruz betonowy - kod 17.01.01;
- Gruz ceglany - kod 17.01.02;
- Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia - kod 17.01.02;
- Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego kod 17.01.07;
- Usunięte tynki - kod 17.01.80;
- drewno - kod 17 02 01;
- szkło - kod 17 02 02 ;
- papa - kod 17 03 80 ;
- żelazo i stal - kod 17 04 05 ;
- Zmieszane odpady z demontażu inne niż wymienione wyżej – kod 17.09.04.

Z rozbiórki powstaną odpady obojętne, nie powodujące zanieczyszczenia środowiska lub zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Odpady podlegają składowaniu na składowisku odpadów komunalnych bądź przekazaniu uprawnionym podmiotom prowadzącym gospodarowanie odpadami. Wymagana jest dokładna segregacja odpadów powstałych podczas budowy. Odpady betonu i gruzu nie mogą być wykorzystywane do celów budowy. Po skruszeniu wywieźć na składowisko odpadów obojętnych. W celu ograniczenia oddziaływania na środowisko, odpady transportować w zamkniętych pojemnikach z miejsca ich powstania do kontenerów usytuowanych przy obiekcie przy transporcie poziomym. Kontener zamykane i usytuowane w pobliżu budowanego obiektu. Wpływ obiektu budowlanego na powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne – bez zmian.

6. INFORMACJE O TERENIE BUDOWY I WYTYCZNE INWESTORA

Prace będą wykonywane w czynnym i użytkowanym obiekcie, w związku z tym przyszły wykonawca musi uwzględnić konieczność przerw w realizacji zadania na czas dostaw i wywozu materiałów i odpadów. Wykonawca zobowiązany będzie do właściwej organizacji robót, wykonania odpowiedniego oznakowania i zabezpieczenia placu budowy przed dostępem osób niepowołanych.

Wykonawca zobowiązany będzie do utrzymywania w należytym, porządku stanowisk pracy, ciągów komunikacyjnych wokół budynku oraz terenu budowy i jego otoczenia. Wykonawcy musi wykonać odpowiednie zabezpieczenia, chroniące przed zniszczeniem elementy budowlane budynków w rejonie prac.

Charakter robót zależeć będzie od przyjętej przez wykonawcę organizacji robót budowlanych, zastosowanych technologii, organizacji zaplecza budowy oraz przyjętych metod ochrony budynku i użytkowników przed negatywnymi skutkami prowadzonych działań. Wykonawca obowiązany jest ustalić zakres i charakter robót zabezpieczających wykorzystując własne doświadczenie oraz granice placu budowy, przekazanego do dysponowania.

7. UWAGI KOŃCOWE

[1]. Roboty realizować na podstawie projektu budowlanego pod nadzorem osób posiadających uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi, zgodnie ze sztuką budowlaną, z obowiązującymi normami, z warunkami wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych oraz przepisami BHP i p/poż.

[2]. W przypadku braku odpowiednich przepisów, roboty wykonywać zgodnie z odpowiednimi normami i standardami warunków wykonania, transportu i montażu, jakimi posługuje się producent danego wyrobu.

[3]. Dokumentacja została wykonana zgodnie z zasadą wzajemnego uzupełniania się materiałów graficznych i opisowych. W razie wystąpienia wątpliwości dotyczących zgodności oznaczeń na rysunkach z danymi zawartymi w części opisowej o rozstrzygnięcie wątpliwości zwrócić się do projektanta.

[4]. Dla zapewnienia właściwej jakości wykonania, standardu wykończenia oraz prawidłowych warunków użytkowych projektowanych rozwiązań, niedopuszczalne są jakiekolwiek zmiany przyjętych założeń technicznych bez pisemnej zgody projektanta.

[5]. Zespół autorski nie ponosi odpowiedzialności za następstwa zmian wprowadzonych samowolnie w dokumentacji projektowej, jeżeli nie były one z nim uzgodnione, a zostały wprowadzone podczas wykonywania robót budowlanych. Wszelkie zmiany w czasie budowy i eksploatacji, konsultować z zespołem projektowym.

[6]. Wykonawca przed wykonaniem robót lub wykonaniem i montażem elementów jest zobowiązany do sprawdzania ilościowego elementów oraz dokonywania odpowiednich pomiarów z natury. Wszelkie zauważone niezgodności ilościowe oraz wymiarowe zgłaszać projektantowi.

[7]. W trakcie prowadzenia prac rozbiórkowych oraz remontowo – budowlanych szczególną uwagę zwracać na zgodność odsłanianych elementów konstrukcji budynku z założeniami i schematami elementów przyjętych do projektowania. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek rozbieżności skontaktować się z projektantem.

8. NIEISTOTNE ODSTĄPIENIA OD PROJEKTU BUDOWLANEGO

Projektant dopuszcza w myśl postanowień art. 20 ust.4 ustawy Prawo budowlane, wprowadzenie za wiedzą i zgodą projektanta zmian nieistotnych, które nie naruszają postanowień art. 36a ust.5. cytowanej ustawy bez konieczności zmiany pozwolenia na budowę.

Za nieistotne odstępstwa od projektu budowlanego uważa się:

- 1) drobne zmiany usytuowania lekkich ścianek działowych wewnętrznych.
- 2) zmiany projektowanych wysokości umieszczenia sufitu podwieszonego.
- 3) wprowadzenie innych urządzeń sanitarnych, równoważnych pod względem ich parametrów technicznych i użytkowych.
- 4) zmianę tras instalacji wewnętrznych i zmianę miejsca montażu urządzeń sanitarnych oraz jednostek wewnętrznych,
- 5) zastosowanie do wykończenia pomieszczeń wyrobów i materiałów zamiennych w stosunku do projektowanych.

Wszystkie inne zmiany wprowadzone do projektu w trakcie realizacji wymagają pisemnej zgody projektanta. Zmiany te, uzgodnić z projektantem, który dokona kwalifikacji zamierzonego odstąpienia i zamieści stosowną informację w projekcie budowlanym, dotyczącą odstąpienia zgodnie z art. 36a ust.5 ustawy. W przypadku wprowadzania zmian istotnych, należy opracować dokumentację zamienną i uzyskać pozwolenie na budowę.

Opracował:
inż. Waldemar Mazanik
upr.nr UAN.VI-f/3/167/87